

Súd: Okresný súd Bardejov
Spisová značka: 7Csp/130/2016
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8216206133
Dátum vydania rozhodnutia: 30. 12. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Andrea Daráková
ECLI: ECLI:SK:OSBJ:2020:8216206133.9

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Bardejov v konaní pred sudkyňou JUDr. Andreou Darákovou v spore žalobkyne: Prima banka Slovensko, a.s., so sídlom Hodžova 11, 010 11 Žilina, IČO: 31 575 951, proti žalovanej: F. T.Y., N.. XX.XX.XXXX, A., Y. XXX/X, XXX XX T., právne zastúpenej advokátom: JUDr. Mgr. Drahoslav Magdziak, so sídlom advokátskej kancelárie Dlhý rad 16, 085 01 Bardejov, v opätovnom konaní po rozhodnutí Krajského súdu v Prešove č. k. 19 CoCsp 2/2020-192 z 18.06.2020, o zaplatenie 6 624,31 Eur s príslušenstvom, takto

rozhodol:

I. Žalovaná je povinná zaplatiť žalobkyni sumu 3 006,81 Eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 51,92 Eur od 21.01.2017 do zaplatenia a zo sumy 62,87 Eur od 21.02.2017 do zaplatenia; od 21.03.2017 do zaplatenia; od 21.04.2017 do zaplatenia; od 21.05.2017 do zaplatenia; od 21.06.2017 do zaplatenia; od 21.07.2017 do zaplatenia; od 21.08.2017 do zaplatenia; od 21.09.2017 do zaplatenia; od 21.10.2017 do zaplatenia; od 21.11.2017 do zaplatenia; od 21.12.2017 do zaplatenia; od 21.01.2018 do zaplatenia; od 21.02.2018 do zaplatenia; od 21.03.2018 do zaplatenia; od 21.04.2018 do zaplatenia; od 21.05.2018 do zaplatenia; od 21.06.2018 do zaplatenia; od 21.07.2018 do zaplatenia; od 21.08.2018 do zaplatenia; od 21.09.2018 do zaplatenia; od 21.10.2018 do zaplatenia; od 21.11.2018 do zaplatenia; od 21.12.2018 do zaplatenia; od 21.01.2019 do zaplatenia; od 21.02.2019 do zaplatenia; od 21.03.2019 do zaplatenia; od 21.04.2019 do zaplatenia; od 21.05.2019 do zaplatenia; od 21.06.2019 do zaplatenia; od 21.07.2019 do zaplatenia; od 21.08.2019 do zaplatenia; od 21.09.2019 do zaplatenia; od 21.10.2019 do zaplatenia; od 21.11.2019 do zaplatenia; od 21.12.2019 do zaplatenia; od 21.01.2020 do zaplatenia; od 21.02.2020 do zaplatenia; od 21.03.2020 do zaplatenia; od 21.04.2020 do zaplatenia; od 21.05.2020 do zaplatenia; od 21.06.2020 do zaplatenia; od 21.07.2020 do zaplatenia; od 21.08.2020 do zaplatenia; od 21.09.2020 do zaplatenia; od 21.10.2020 do zaplatenia; od 21.11.2020 do zaplatenia a od 21.12.2020 do zaplatenia, a to všetko v pravidelných mesačných splátkach vo výške po 150,- Eur splatných vždy do 25. dňa v mesiaci s účinnosťou od mesiaca nasledujúceho po právoplatnosti rozsudku s tým, že v prípade omeškania sa s plnením čo i len jednej splátky stane sa splatným celý dlh.

II. V prevyšujúcej časti žalobu zamieta.

III. Žalovanej priznáva voči žalobkyni 9,22 % nárok na náhradu účelne vynaložených trov konania.

IV. Žiadnej zo strán nepriznáva nárok na náhradu trov odvolacieho konania.

odôvodnenie:

1. Žalobou doručenou Okresnému súdu Bardejov (ďalej len „okresný súd“) 18.11.2016 sa žalobkyňa domáhala od žalovanej a spol. (manžela žalovanej, ktorý v priebehu konania zomrel, pozn.), aby jej spoločne a nerozdielne zaplatili nezaplatenú istinu úveru v sume 6624,31 Eur; bežný úrok v sume 275,90 Eur; úroky z omeškania v sume 2,85 Eur; úroky z omeškania vo výške 5 % ročne z nezaplatenej istiny

6 624,31 Eur od 25.10.2016 do zaplataenia a úroky z omeškania vo výške 5 % ročne z nezaplatených úrokov 275,90 Eur od 25.10.2016 do zaplataenia, ako aj náhradu trov konania.

2. Žalobkyňa svoju žalobu odôvodnila tým, že 07.10.2015 uzavrela so žalovanou a spol. úverovú zmluvu č. 250877 (ďalej len „úverová zmluva“), na základe ktorej poskytla žalovanej a spol. pôžičku v sume 7 000,- Eur s fixnou úrokovou sadzbou vo výške 11,9 % ročne pri RPMN 13,7 %, ktoré finančné prostriedky sa žalovaná a spol. zaviazali žalobkyni splatiť v 108-ich anuitných splátkach po 106,- Eur mesačne, vždy k 20. dňu v kalendárnom mesiaci, počnúc splatnosťou prvej splátky k 20.10.2015 a s konečným dátum splatnosti k 20.09.2024, pri priemernej RPMN ku dňu uzavretia úverovej zmluvy 10,07%. Celková čiastka úveru, ktorú musela žalovaná a spol. zaplatiť, tak podľa úverovej zmluvy predstavovala sumu 11658,- Eur. Podľa žalobkyne v zmysle zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov (ďalej len „zákona o spotrebiteľských úveroch“), niektoré z podstatných náležitostí, určených označeným zákonom, sa nachádzajú v úverovej zmluve a ostatné podmienky sa nachádzali jednako v Obchodných podmienkach pre úvery občanom a jednako vo Všeobecných obchodných podmienkach (ďalej len „VOP“), ktoré mali byť súčasťou dotknutej úverovej zmluvy. Pokiaľ ide o poplatky, tak podľa žalobkyne sadzby tých poplatkov, ktoré boli predvídateľné už v čase uzavretia úverovej zmluvy, boli uvedené priamo v úverovej zmluve, avšak tie poplatky, ktoré v čase uzavretia úverovej zmluvy neboli predvídateľné, boli upravené vo VOP tvoriacich súčasť úverovej zmluvy. Žalobkyňa uviedla, že keďže žalovaná a spol. boli v omeškanií so splácaním svojho záväzku, výzvou z 19.08.2016 žalobkyňa upozornila žalovanú a spol. na ich omeškanie, pričom ich upozornila na možnosť predčasného zosplatnenia úveru podľa § 565 zákona č. 40/1964 Zb. Občiansky zákonník (ďalej len „OZ“) a keďže žalovaná a spol. k úhrade svojho záväzku napriek tejto výzve nepristúpili, žalobkyňa listom z 24.10.2016 žalovanej a spol. oznámila, že celý úver zosplatnila. Avšak keďže žalovaná a spol., ani po výzve o predčasnej splatnosti úveru tento neuhradili, žalobkyňa (banka) si uplatnila svoj nárok z úverovej zmluvy žalobou.

3. Žalovaná a spol. vo svojom vyjadrení k žalobe doručenom okresnému súdu 03.02.2017 uviedli, že úverová zmluva nespĺňa všetky zákonom požadované podmienky pre daný typ úverovej zmluvy, ktorá je zmluvou spotrebiteľskou a zrejme nekorešponduje so skutočnosťou, keďže žalovaná a spol. mali ku dňu podania žaloby uhradiť žalobkyni sumu 954,- Eur. Podľa žalovanej a spol. v úverovej zmluve nie sú uvedené všetky zložky spotrebiteľského úveru (členenie na istinu, úrok a iné poplatky), termíny ich splatnosti, ich počet a výška tak, aby boli pre spotrebiteľov zrozumiteľné a na základe ktorých by mali žalovaná a spol. ako spotrebiteľia vedomosť, v čom všetkom spočíva navýšenie úveru o 4 898,- Eur, keďže celková suma splatenia úveru mala predstavovať sumu 11 658,- Eur. Žalovaná a spol. tiež zdôraznili, že pred uzavretím úverovej zmluvy si žalobkyňa nespĺnila svoju povinnosť podľa § 7 ods. 1 zákona o spotrebiteľských úveroch, pretože nezisťovala s odbornou starostlivosťou ich bonitu a teda schopnosť žalovanej a spol. splácať úver, keďže pred uzavretím úverovej zmluvy žalovaná a spol. už mali so žalobkyňou uzavretých niekoľko ďalších úverových vzťahov, ktoré riadne a včas neboli schopní splácať a na úhradu ktorých boli nútení opakovane si brať ďalšie úvery. Aj vzhľadom na túto skutočnosť žalovaná a spol. požadovali žalobu žalobkyne z dôvodu absolútnej neplatičnosti úverovej zmluvy v celom rozsahu zamietnuť.

4. Žalobkyňa vo svojej replike doručenej okresnému súdu 05.02.2018 k argumentácii žalovanej a spol. uviedla, že nikdy nespochybňovala spotrebiteľský charakter zmluvného vzťahu so žalovanou a spol. a takisto nepoprela, že by žalovaná a spol. uhradili na úver sumu 954,- Eur, avšak pokiaľ ide o rozpočítanie tejto sumy na istinu a úroky, poukázala na to, že aktuálne znenie zákona o spotrebiteľských úveroch účinné v čase uzavretia úverovej zmluvy nevyžadovalo, aby bol súčasťou úverovej zmluvy podrobný rozpis výšky, počtu a termínov jednotlivých splátok, pozostávajúcich z istiny, úrokov a iných poplatkov, z ktorého rozpisu by malo byť zrejmé aký podiel jednotlivých splátok pripadá na uhradenie istiny, úrokov, prípadne ďalších poplatkov. Takisto poukázala na to, že v čase uzavretia úverovej zmluvy zákon o spotrebiteľskom úvere nevyžadoval, aby tieto náležitosti museli byť uvedené priamo v úverovej zmluve a nie v jej prílohách. Podľa žalobkyne cit. „Túto funkciu plní amortizačná tabuľka, o ktorú môže spotrebiteľ kedykoľvek veriteľa požiadať a tento je povinný ju spotrebiteľovi bezplatne poskytnúť.“ Žalobkyňa poukazujúc na vyjadrenie Slovenskej republiky č. 00260/Os/2015/AC z 11.05.2015 k Smernici 2008/48/ES, v ktorom bolo uvedené, že relevantné znenie zákona nevyžaduje, aby zmluva o úvere obsahovala presné určenie, aká časť každej jednotlivéj splátky sa použije na splátku istiny a aká jej časť spláca bežné úroky a poplatky, podotkla, že tieto požiadavky sú naplnené ak z ostatných ustanovení zmluvy má

priemerný spotrebiteľ možnosť bez ťažkostí a s istotou identifikovať predmet a rozsah svojho záväzku, podporiac túto svoju argumentáciu poukazom na judikatúru všeobecných súdov.

5. Napokon žalovaná a spol. k vyjadreniu žalobkyne vo svojom stanovisku (duplika) doručenom okresnému súdu 22.06.2018 uviedli, že v čase uzavretia úverovej zmluvy účinná právna úprava zákona o spotrebiteľských úveroch vyžadovala, že zmluva o úvere musí obsahovať výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov. Poukázali na to, že zákon je v tomto smere jednoznačný a nedáva priestor súdu brať zreteľ na výklad rôznych subjektov inštitucionalizovanej povahy. Pokiaľ ide o zmluvne dohodnutú fixnú výšku úrokovej sadzby, žalovaná a spol. uviedli, že spotrebiteľ by mal mať zrozumiteľným spôsobom v zmluve o úvere uvedenú výšku tohto úroku tak, aby mal reálne vytvorenú možnosť prijať rozhodnutie o tom, či úverovú zmluvu uzatvorí alebo nie. Takisto poukázali na to, že spotrebiteľ má právo byť informovaný, akým spôsobom veriteľ započítava ním uhradenú splátku na úhradu istiny, úrokov a iných poplatkov, teda má mať informáciu o tom, akým spôsobom sa znižuje či už úročenie splácaného úveru alebo samotnej istiny. Žalovaná a spol. tiež uviedli, že v zmluve o úvere absentuje údaj o celkovej dobe trvania úveru v zmysel zákonnej požiadavky podľa § 9 ods. 2 písm. f) zákona o spotrebiteľských úveroch v znení účinnom ku dňu uzavretia úverovej zmluvy, pričom konštatovali cit. „... samotný pojem splatnosť úveru, nenapĺňa zákonné ustanovenie o určení doby trvania a termínu konečnej splatnosti pre spotrebiteľa jasným a zrozumiteľným spôsobom.“ Napokon žalovaná a spol. tiež poukázali na to, že v úverovej zmluve uvedený poplatok v sume 210,- Eur, ktorý si žalobkyňa účtovala za poskytnutie úveru, je neprimerane vysoký a je v rozpore s dobrými mravmi v zmysle § 39 OZ, pričom uviedli cit. „Zakomponovaním uvedenej dohody do vopred predtlačenej formulára zmluvy pripraveného veriteľom si dlžník - spotrebiteľ nepochybne zhoršil svoje zmluvné postavenie, vzdal sa práva na vyplatenie celej dojednanej sumy úverových prostriedkov, formou vopred vyplatenej odmeny za službu, ktorú ani nemusel využiť.“ Opakovane žalovaná a spol. tiež zdôraznili, že žalobkyňa im poskytla viacero úverov, v dôsledku čoho došlo k ich neúmernému úverovému zaťaženiu, pričom podľa nich žalobkyňa pred poskytnutím im úveru nezisťovala ich reálne majetkové pomery, v dôsledku čoho konala v rozpore a porušila povinnosti uvedené v § 7 ods. 1 zákona o spotrebiteľských úveroch, v dôsledku čoho by sa úverová zmluva podľa žalovanej a spol. mala považovať za bezúročnú a bez poplatkov.

6. Na pojednávaní 10.04.2019 žalovaná v prvom rade okresnému súdu oznámila, že jej manžel, t.j. žalovaný zomrel ešte 08.12.2017 a tiež uviedla, že s manželom si od žalobkyne zobrali úver, pretože potrebovali finančné prostriedky na refinancovanie iných úverov, medziiným aj úveru, ktorý už mali od žalobkyne, ako aj na refinancovanie úveru pre spoločnosť Pohotovosť a.s.. Úver riadne splácali až do okamihu, kedy žalovaná z dôvodu operácie ostala práceneschopná, vtedy už úver nevládali splácať, preto kontaktovali banku (žalobkyňu) s cieľom dohodnúť sa na znížení splátok z dôvodu ich nepriaznivej finančnej situácie, avšak zo strany banky sa nestretli s ústretovosťou, pričom im žalobkyňa poradila, aby si v inej banke zobrali ďalší úver na refinancovanie tohto aktuálneho úveru. Žalovaná je zamestnaná a je schopná zo svojho finančného príjmu splácať max. 50,- Eur mesačne, keďže už spláca aj úver v Slovenskej sporiteľni a. s. v sume po 100,- Eur mesačne. Právny zástupca žalovanej poukázal na to, že úverovej zmluve bolo uvedené, že žalobkyňa poskytne žalovaným sumu 7 000,- Eur, avšak v skutočnosti túto sumu krátila o sumu 210,- Eur titulom poplatku za poskytnutie úveru, takže žalovanej a spol. bol reálne vyplatená titulom úveru iba suma 6 790,- Eur. Opakovane tiež poukázal, že žalovaná a spol. si brali úver z dôvodu refinancovania iných ich finančných záväzkov, čo sa snažili riešiť aj odchodom žalovaného za prácou do Nemecka, kde bohužiaľ zomrel a úver už žalovaná nebola schopná splácať. Upozornil na rozhodnutia v obdobných veciach vedených medzi žalobkyňou a žalovanou na okresnom súde pod sp. zn. 6 Csp/130/2016 a sp. zn. 1 Csp/169/2016, ktoré rozhodnutia mali byť potvrdené aj rozhodnutím odvolacieho súdu s tým, že aj tieto úvery boli kvalifikované ako bezúročné a bez poplatkov.

7. Žalobkyňa sa na pojednávaní 10.04.2019 nezúčastnila a svoju neprítomnosť ospravedlnila z dôvodu pracovnej zaneprázdnenosti a súčasne ju z uvedeného dôvodu ospravedlnila aj na všetkých ďalších pojednávaniach nariadených v danej veci, avšak vo svojom písomnom vyjadrení k zápisnici z pojednávania konaného 10.04.2019, doručenom okresnému súdu 23.04.2019 uviedla, že nesúhlasí so žalovanou navrhovaným splácaním záväzku po 50,- Eur mesačne pričom je ochotná uzavrieť so žalovanou mimosúdny zmier za predpokladu, že táto jej nárok uzná a bude ho splácať po 552,- Eur mesačne. Žalobkyňa tiež poukázala, že ňou požadovaná odmena za žalovanej poskytnutý úver vyjadrená ako poplatok nie je neprimeraná a že cit. „...primeranosť ceny za poskytnutie finančných prostriedkov nie je predmetom posudzovania z hľadiska primeranosti tejto zmluvnej podmienky, pokiaľ je táto zmluvná podmienka vyjadrená určito, jasne a zrozumiteľne a pokiaľ neprevyšuje najvyššiu prípustnú

odplatu, ktorú možno od spotrebiteľa pri poskytnutí peňažných prostriedkov požadovať.“, pričom podľa žalobkyne všetky poplatky boli v úverovej zmluve jasne zadefinované a žalovaná sa mala možnosť s nimi oboznámiť pred uzavretím úverovej zmluvy, takže žalobkyňa účtovaním si poplatku za poskytnutie úveru cit. „.....nevyžadovala za poskytnutie finančných prostriedkov žiadne neprimerané plnenie“, keďže s poskytnutím úveru vznikajú žalobkyňi organizačné a administratívne náklady, na pokrytie ktorých bol určený predmetný poplatok, ktorý nijako nespochybuje výšku sumy úveru poskytnutej žalovanej a spol. ani neznižuje istinu dlhu, pričom má za to, že cit. „..... podmienka úhrady poplatku za poskytnutie úveru sa týka hlavného predmetu plnenia a bola v zmluve ako aj v sadzobníku poplatkov vyjadrená určito, jasne a zrozumiteľne...“ a teda v súlade s § 53 ods. 1 OZ.

8. Pre konanie a rozhodnutie veci podstatný argument, žalovaná uviedla ešte na pojednávaní konanom 24.06.2019, keď navrhla žalobu zamietnuť z dôvodu, že podľa nej oznámenie žalobkyne o zosplatnení úveru nemalo všetky zákonné náležitosti.

9. Uznesením č. k. 7 Csp 130/2016-90 z 27.05.2019 okresný súd rozhodol, že na strane zomrelého žalovaného bude pokračovať v konaní s jeho dedičkou, t.j. so žalovanou.

10. Okresný súd rozhodol vo veci rozsudkom č. k. 7 Csp 130/2016-131 z 24.06.2019 a to nasledujúcimi výrokmi:

I. Žalovaná je povinná zaplatiť žalobkyňi sumu 5 836,- Eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 5,00 % ročne zo sumy 5 836,- Eur od 25.10.2016 do zaplattenia a to všetko v pravidelných mesačných splátkach vo výške po 100,- Eur splatných vždy do 25. dňa v mesiaci s účinnosťou od mesiaca nasledujúceho po právoplatnosti rozsudku s tým, že v prípade omeškania sa s plnením čo i len jednej splátky stane sa splatným celý dlh.

II. V prevyšujúcej časti žalobu zamieťa.

III. Žalobkyňi priznáva voči žalovanej nárok na náhradu účelne vynaložených trov konania v rozsahu 76,2 %, o výške ktorých rozhodne súd samostatným uznesením po právoplatnosti tohto rozsudku.

11. Označený rozsudok okresného súdu č. k. 7 Csp 130/2016-131 z 24.06.2019 v jeho I. výroku a to v jeho časti o povolení splácať žalobkyňi priznaný nárok žalovanou v splátkach; ako aj v jeho výrokoch II. a III. napadla svojim odvolaním žalobkyňa, a v jeho výroku I., konkrétne v jeho vyhovujúcej časti, ako aj vo výroku III., napadla označený rozsudok okresného súdu odvolaním žalovaná.

12. Okresný súd svoj rozsudok č.k. 7 Csp 130/2016-131 z 24.06.2019 v jeho I. výroku, ktorým čiastočne vyhovel žalobnému nároku žalobkyne v sume 5 836,- Eur s prísl. (t.j. s úrokom z omeškania), odôvodnil tým, že z dôvodu okresným súdom podľa cit. § 11 ods. 1 písm. b) a ods. 2 zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov (ďalej len zákon o spotrebiteľských úveroch“), konštatovanej bezúročnosti a bezpoplatkovosti úveru poskytnutého žalobkyňou žalovanej z úverovej zmluvy zo 07.10.2015, z dôvodu v tejto úverovej zmluve absentujúcich zákonných náležitostí podľa cit. § 9 ods. 2 písm. f), g) a l) zákona o spotrebiteľských úveroch v spojení s cit. § 7 ods. 1 a 2 zákona o spotrebiteľských úveroch, zohľadniac jednako reálne žalovanej vyplatenú sumu úveru 6 790,- Eur, t.j. po odpočítaní sumy poplatku 210,- Eur za poskytnutie úveru od v úverovej zmluve proklamovanej sumy úveru 7 000,- Eur z dôvodov podľa okresného súdu neplatnosti dojednania o tomto poplatku (viď ďalej) a taktiež zohľadniac sumu 954,- Eur, ktorú sumu na splatenie úveru žalovaná už žalobkyňi zaplatila, okresný súd mal teda za dôvodné priznať žalobkyňi voči žalovanej nárok na zaplattenie rozdielu týchto súm vo výške 5 836,- Eur [(7 000 - 210) - 954]. Pričom pre toto rozhodnutie bolo predpokladom, že úver poskytnutý žalobkyňou žalovanej bol zosplatnený k 24.10.2016, ktorému úkonu podľa vykonaného dokazovania predchádzala výzva žalobkyne z 19.08.2016 adresovaná žalovanej, na zaplattenie dlhu s upozornením, že v prípade jeho nezaplattenia žalobkyňa úver učiní splatným v celku (t.j. že ho zosplatní a teda ho už nebude možné splácať v splátkach).

Časť výroku I. svojho rozsudku, o povolení žalovanej splácať uvedenú, žalobkyňi prisúdenú sumu v splátkach po 100,- Eur mesačne, okresný súd odôvodnil nepriaznivou sociálnou situáciou žalovanej, ktorá (i) ako vdova spláca viaceré nie malé úvery a to na základe právoplatných rozhodnutí okresného súdu v iných veciach, konkrétne na základe právoplatného rozsudku sp. zn. 1 Csp 169/2016 z 14.11.2017 spláca sumu 4 251,51 Eur s 5% úrokom z omeškania od 05.12.2016 do zaplattenia a na základe právoplatného rozsudku sp. zn. 6 Csp 130/2016 z 21.12.2017 spláca sumu 2 071,05 Eur s 5% úrokom z omeškania od 04.11.2016 do zaplattenia, pričom v oboch týchto prípadoch spláca tieto

sumy žalovaná žalobkyňa; ako aj (ii) vzhľadom na čistý príjem žalovanej, ktorý je podľa predloženého potvrdenia o zamestnaní 473,04 Eur mesačne, s tým, že iný príjem žalovaná nemá, pričom navyše z tohto potvrdenia o zamestnaní vyplynulo, že sa jedná o príjem zo závislej činnosti, ktorá je iba na dobu určitú do 31.08.2019 a napokon okresný súd (iii) zohľadnil aj skutočnosť, že napriek tomu, že žalobkyňa mala vedomosť aj o iných úveroch žalovanej, žalobkyňa s náležitou odbornosťou neskúmala sociálnu situáciu žalovanej a teda tým taktiež prispela k stavu, že žalovaná jej poskytnutý úver riadne a včas nesplácala. Vzhľadom na uvedené teda mal okresný súd za to, že je dôvodným priznať žalovanej možnosť splácať jej podlžnosť voči žalobkyňi v splátkach v sume po 100,- Eur mesačne s tým, že na ochranu žalobkyne slúži strata výhody splátok v prípade omeškania sa žalovanej s plnením čo i len jednej splátky.

13. Okresný súd svoj rozsudok č.k. 7 Csp 130/2016-131 z 24.06.2019 v jeho II. zamietavom výroku, ktorý sa týkal žalobkyňou uplatneného nároku na príslušenstvo žalovanej istiny (t.j. týkal sa úrokov a poplatkov) odôvodnil tým, že žalobkyňou žalovanej poskytnutý úver na základe úverovej zmluvy zo 07.10.2015 považoval okresný súd za bezúročný a bezpoplatkov podľa cit. § 11 ods. 1 písm. b) a ods. 2 zákona o spotrebiteľských úveroch, v jeho znení účinnom ku ňu uzavretia úverovej zmluvy z dôvodu, že podľa okresného súdu medzi žalobkyňou a žalovanou dňa 07.10.2015 uzavretá úverová zmluva neobsahovala zákonné náležitosti podľa cit. § 9 ods. 2 písm. f), g) a l) zákona o spotrebiteľských úveroch v spojení s cit. § 7 ods. 1 a 2 zákona o spotrebiteľských úveroch v jeho znení účinnom ku dňu uzavretia dotknutej úverovej zmluvy.

Pokiaľ ide o zákonnú náležitosť úverovej zmluvy podľa cit. § 9 ods. 2 písm. f) zákona o spotrebiteľských úveroch (cit. „doba trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere“), okresný súd svoj rozsudok odôvodnil tým, že tento zákonný parameter nie je možné zamieňať s údajom o dátume konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru, a to už aj z dôvodu, že ak by zákonodarca mal v úmysle stotožniť tieto dva pojmy, neuvádzal by ich v zákonomnom znení osve, ako aj z dôvodu, že neuvedením tejto skutočnosti sa úverová zmluva stáva pre spotrebiteľa málo transparentná a výpovedná, keďže spotrebiteľ tak, ako už bolo uvedené by mal mať poskytnuté prehľadné informácie o úvere bez potreby použitia kalkulačky (t.j. napr. bez toho aby bol nútený odpočítavať si od konečného dátumu splatnosti počiatkový dátum splatnosti a pod., pozn.), pričom treba mať stále na zreteli, že žalobkyňa (dodávateľ) poskytuje úverové služby neurčitému počtu klientov na rôznej úrovni vyspelosti, pričom aj spotrebiteľ s priemernými schopnosťami by mal mať reálnu predstavu o dobe, počas ktorej bude zaťažený bremenom splácania svojho finančného záväzku pochádzajúceho z úverového vzťahu.

V súvislosti so zákonnou náležitosťou úverovej zmluvy podľa cit. § 9 ods. 2 písm. g) zákona o spotrebiteľských úveroch (cit. „celkovú výšku ... spotrebiteľského úveru“), okresný súd poukázal na zmätočnosť a nejasnosť dojednania o skutočnej výške žalovanou čerpaného úveru, ktoré dojednanie podľa okresného súdu, nemožno považovať za individuálne dojednané, keďže úverová zmluva bola vopred predtlačená bez možnosti vpisovania nových údajov, takže žalovaná (spotrebiteľ) nemala možnosť toto dojednanie ani osobitne vyjednať ani ovplyvniť jeho znenie, pričom na uvedenom nič nezmení ani skutočnosť, že toto zmluvné dojednanie je súčasťou úverovej zmluvy. Jedná sa o dojednanie poplatku za poskytnutie úveru v sume 210,- Eur, o ktorú sumu bola ponížená celková suma poskytnutého úveru. Inými slovami v úverovej zmluve je uvedený údaj o výške úveru v sume 7 000,- Eur, avšak reálne bolo zo strany žalobkyne plnené v prospech žalovanej iba 6 790,- Eur. Podľa okresného súdu, tak už v základnej náležitosti úverovej zmluvy a to v uvedení výšky sumy poskytnutého plnenia (sumy úveru) je úverová zmluva zavádzajúca, vyvolávajúca dojem, že dlžníkovi (žalovanej) bude poskytnutá tam uvedená suma, čo možno tiež považovať za klamanie spotrebiteľa a nekalú prax. Dojednanie poplatku za poskytnutie úveru pritom nemožno považovať za hlavný predmet plnenia, tak ako to vo svojej obrannej argumentácii uviedla žalobkyňa. Jedná sa iba o podmienené plnenie, resp. o plnenie ktorým žalobkyňa podmienila hlavný predmet plnenia, t.j. žalobkyňa vo vopred pripravenom formulárovom type zmluvy zaplatením tohto poplatku podmienila poskytnutie úveru spotrebiteľovi, ktoré dojednanie nielenže spotrebiteľ nemohol ovplyvniť ak mal záujem o úver, ale takéto dojednanie možno v súlade s cit. § 53 ods. 4 písm. a) a ods. 5 OZ považovať za neprijateľnú podmienku a teda za neplatné dojednanie, ktoré vzhľadom na formulárový typ úverovej zmluvy nebolo individuálne so žalovanou dojednané (skutočnosť zrejme súdu aj z iných obdobných prípadov, kedy sa žalobkyňa požaduje takýto poplatok za poskytnutie úveru, pozn.) a žalovaná nemala možnosť s nutnosťou tohto plnenia sa oboznámiť pred uzavretím úverovej zmluvy, resp. žalobkyňa v zmysle § 53 ods. 2 a 3 OZ nepreukázala opak. Okrem toho toto plnenie (zaplatenie poplatku za poskytnutie úveru) bolo splatné vopred už dňom podpisu úverovej zmluvy, teda pred reálnym poskytnutím úveru, ktorý žalovanej (a spol.) ani nebol poskytnutý v plnej, v úverovej zmluve proklamovanej sume, v ktorom dôsledku bola žalovaná

a spol. (spotrebiteľia) takýmto postupom žalobkyne v podstate zbavení slobodného rozhodnutia ako naložia s finančnými prostriedkami, ktoré im boli v rámci úveru poskytnuté a ktoré boli zaviazaní spolu s odplatom za ich poskytnutie vrátiť a to v rozsahu sumy predmetného poplatku, ktorú museli takto nútené (podmienene) zaplatiť žalobkyňi.

Okresný súd sa vo svojom skoršom rozsudku v konečnom dôsledku vyjadril aj k náležitosti úverovej zmluvy podľa cit. § 9 ods. 2 písm. k) zákona o spotrebiteľských úveroch (cit. „... celkovú čiastku, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť...“) keďže konštatoval, že nie je zrejmé akým spôsobom bola stanovená výška celkovej čiastky úveru, ktorú bola žalovaná ako dlžník povinná zaplatiť [cit. § 9 ods. 2 písm. g) zákona o spotrebiteľských úveroch (chyba v písaní správne malo byť „písm. k)“, pozn.)], keďže táto suma je v úverovej zmluve uvedená ako 11 658,- Eur, avšak táto suma nezodpovedá násobku výšky splátky s celkovým počtom dojednaných splátok (106,- Eur x 108 = 11 448,- Eur), čo podľa okresného súdu nekorešponduje s princípom transparentnosti, ak priemernému spotrebiteľovi nie sú poskytnuté prehľadné informácie o úvere bez použitia kalkulačky, využitia matematických operácií a nezrozumiteľných údajov, z ktorých nie je zrejmá reálna výška úveru alebo napr. jednotlivé položky, z ktorých pozostáva splátka, resp. či je poplatok započítaný v splátkach a pod. V danom prípade sa navyše javí, že žalovaná by mala zaplatiť sumu 210,- Eur žalobkyňi dvakrát a to raz titulom poplatku za poskytnutie úveru a raz v rámci celkového splatenia úveru, keďže iba po pripočítaní tejto sumy poplatku 210,- Eur k sume vyššie uvedeného súčtu dostaneme sumu, ktorá je v úverovej zmluve zadefinovaná ako celková čiastka, ktorú je žalovaná (spotrebiteľ) povinná žalobkyňi zaplatiť (t.j. 210,- Eur + 11 448,- Eur = 11 658,- Eur).

Napokon absenciu zákonnej náležitosti úverovej zmluvy podľa cit. § 9 ods. 2 písm. l) zákona o spotrebiteľských úveroch (cit. „výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, prípadné poradie, v ktorom sa budú splátky priradovať k jednotlivým nesplateným zostatkom s rôznymi úrokovými sadzbami spotrebiteľského úveru na účely jeho splatenia“), okresný súd odôvodnil tým, že v predmetnej úverovej zmluve je uvedená len výška celkovej mesačnej splátky, z ktorej však nevyplýva, koľko z tejto splátky bude započítaných na splátku úveru, koľko na splátku úroku a koľko na prípadnú splátku poplatkov. Zo zmluvy má byť zrejmá okrem iného výška splátky istiny, výška splátky úrokov a výška splátky poplatkov, pričom uvedená skutočnosť má byť v zmysle návestia cit. § 9 ods. 2 zákona o spotrebiteľských úveroch bezprostredne súčasťou a náležitosťou úverovej zmluvy a nie Obchodných podmienok alebo amortizačnej tabuľky, pričom v danom prípade tieto údaje nevyplývajú ani z Obchodných podmienok. V tejto súvislosti okresný súd nad rámec podotýka, že časť obsahu zmluvy síce možno určiť aj odkazom na Obchodné podmienky, avšak nemalo by sa to týkať podstatných náležitostí zmluvy, ale len dojednaní technického a vysvetľujúceho charakteru. Okrem toho okresný súd tiež podotýka, že určitosti a zrozumiteľnosti úverovej zmluvy ako dvojstranného právneho úkonu nesvedčí ani rozsiahlosť a neprehľadnosť textu Obchodných podmienok napísaná drobným písmom so súčasným zakomponovaním viacerých podstatných zmluvných náležitostí zmluvy o úvere na ich viacerých miestach. Pokiaľ ide o uvedenú náležitosť úverovej zmluvy okresný súd v tomto podoporne poukazuje na rozhodnutie Krajského súdu v Prešove sp. zn. 20 Co/50/2015 z 31.03.2016, ako aj na jeho najnovšiu judikatúru sp. zn. 2 Co 82/2018 z 12.12.2018, v ktorých sa Krajský súd v Prešove vysporiadal aj s otázkou nepriameho účinku smernice, ktoré rozhodnutie Krajského súdu v Prešove okresný súd vo svojom skoršom rozsudku v jeho pre vec podstatnej časti aj citoval.

Okresný súd svoj záver o bezúročnosti a bezpoplatkovosti úveru z dôvodu absencie v úverovej zmluve zo 07.10.2015 vyššie uvedených zákonných náležitostí podporil aj tým, že žalovanej žalobkyňou poskytnutý úver je možné považovať za bezúročný a bezpoplatkový aj podľa cit. § 11 ods. 2 zákona o spotrebiteľských úveroch, z dôvodu hrubého porušenia povinnosti žalobkyňou podľa cit. § 7 ods. 1 zákona o spotrebiteľských úveroch z dôvodu, že žalobkyňa pred poskytnutím úveru žalovanej nezohľadnila fakt, že v čase uzavretia úverovej zmluvy zo 07.10.2015 už žalovaná a spol. mali so žalobkyňou uzavreté aj ďalšie dve úverové zmluvy z 28.08.2014 (známe zo spisu sp. zn. 1 Csp 169/2016, pozn.) a zo 14.04.2015 (známe zo spisu sp. zn. 6 Csp 130/2016), a to na nie zanedbateľné sumy, so splácaním ktorých boli žalovaná a spol. tiež v omeškani. Napriek uvedenej skutočnosti žalobkyňa bez náležitého skúmania majetkových a osobných pomerov žalovanej a spol. im poskytla ďalší nemalý úver, v ktorom dôsledku možno mať za to, že zo strany žalobkyne mohlo dôjsť k zneužitiu ľahkovážnosti a finančnej núdze žalovanej a spol. ako spotrebiteľov. Uvedenú skutočnosť žalovaná žiadnym spôsobom nevyvrátila ani napriek vo vyjadreniach žalovanej opakovaným námietkam v tomto smere nijako nepreukázala opak.

14. Napokon okresný súd výrok III. svojho skoršieho rozsudku č.k. 7 Csp 130/2016-131 z 24.06.2019 odôvodnil zásadou pomerne vyššej percentuálnej úspešnosti žalobkyne v spore v porovnaní s

percentuálne menšou úspešnosťou žalovanej, podľa § 255 zákona č. 160/2015 Z.z. Civilný sporový poriadok (ďalej len „CSP“).

15. Žalovaná svoje odvolanie proti vyhovujúcej časti výroku I., ako aj proti výroku III. rozsudku č.k. 7 Csp 130/2016-131 z 24.06.2019 odôvodnila tým, že okresný súd, síce podľa nej dospel k správneému záveru o bezpoplatkovosti a bezúročnosti úveru, avšak podľa žalovanej okresný súd neprihliadol na to, že zo strany žalobkyne došlo k nezákonnému zosplatneniu úveru, keďže neboli splnené všetky jeho zákonné podmienky vyjadrené v § 565 Občianskeho zákonníka, keďže medzi žalobkyňou (dodávateľ) na jednej strane a žalovanou (spotrebiteľ) na strane druhej absentuje uzavretie dohody o možnosti zosplatnenia úveru, preto ani nemohol byť dodržaný postup zosplatnenia podľa § 565 Občianskeho zákonníka, ktorý túto dohodu vyžaduje a predpokladá a teda podľa žalovanej, žalobkyňa sa podanou žalobou ani nemohla domáhať zaplatenia celého jej dlhu, pretože nie všetky jeho splátky sa už stali zročnými. V tejto spojitosti žalovaná uviedla cit. „Súd prvej inštancie vyšiel viac v ústrety žalobkyni nielen tým, že žalovanú vystavil riziku zosplatnenia splátok, ktorých splatnosť podľa úverovej zmluvy ešte len má nastať, ďalej tým, že priznal úroky z omeškania za splátky, ktorých splatnosť nastane až v budúcnosti, ale aj tým, že žalobkyni priznal voči žalovanej nárok na náhradu trov konania v pomere, ktorý s prihliadnutím na vyššie uvedené skutočnosti mal reflektovať viac v prospech žalovanej. Súd prvej inštancie sa nezaoberal tým, či právo veriteľa žiadať zaplatenie celej pohľadávky bolo zmluvnými stranami dohodnuté, či takéto právo veriteľovi vyplynulo zo zmluvy o úvere uzavretej dňa 07.10.2015...“

16. Odvolanie žalobkyne proti I. výroku rozsudku č.k. 7 Csp 130/2016-131 z 24.06.2019 a to proti jeho časti, ktorou bolo žalovanej povolené splácať jej dlh voči žalobkyni v splátkach žalobkyňa odôvodnila tým, že okresný súd podľa nej nedostatočne preskúmal pomery žalovanej, ktoré by odôvodňovali rozhodnutie o splatnosti v splátkach a vychádzal iba z tvrdení žalovanej, ktorá požiadala o možnosť splácať pohľadávku v mesačných splátkach s poukazom na jej príjem a ďalšie finančné záväzky, avšak žalovaná neprodukovala žiadny dôkaz o svojej situácii a dôkazy nezaobstaral ani súd.

Ďalej žalobkyňa vo vzťahu k II. zamietavému výroku rozsudku č.k. 7 Csp 130/2016-131 z 24.06.2019, k jednotlivým okresným súdom tvrdným nedostatkom úverovej zmluvy zo 07.10.2015 svoje odvolanie, pokiaľ ide o okresným súdom tvrdný nedostatok podľa cit. § 9 ods. 2 písm. f) zákona o spotrebiteľských úveroch (cit. „doba trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere“), odôvodnila jednako tým, že pokiaľ ide o túto náležitosť, tak táto je uvedená v čl. 3.10 Obchodných podmienok pre úvery občanom a navyše úverová zmluva obsahuje údaj o počte mesačných anuitných splátok - t.j. 108 mesačných splátok, z čoho možno vyvodit' trvanie úverovej zmluvy.

Proti okresným súdom tvrdnému nedostatku podľa cit. § 9 ods. 2 písm. g) zákona o spotrebiteľských úveroch (cit. „celkovú výšku ... spotrebiteľského úveru“), žalobkyňa v odvolaní namietala, že samotné použitie formulára nemôže automaticky znamenať, že spotrebiteľ sa s jeho obsahom neoboznámil alebo s jeho obsahom nesúhlasil, keď súhlas s údajmi a dohodami uvedenými v predtlačí osobne potvrdil svojim podpisom. Žalovaným bol na základe úverovej zmluvy poskytnutý úver vo výške 7 000,- Eur, z ktorého žalobkyňa časť finančných prostriedkov vo výške 210,- Eur použila na úhradu poplatku za poskytnutie úveru. Použitie časti poskytnutej sumy žalovaným na úhradu poplatku dohodnutého priamo v úverovej zmluve v ods. 1.2 Základné podmienky nijako nespochybňuje výšku sumy úveru poskytnutej žalovaným ani neznižuje istinu ich dlhu. Neexistujú zákonné ustanovenia, v rozpore s ktorým by bol takýto postup. Poplatok bol v zmluve uvedený jasne, zrozumiteľne, vyznačený aj tabuľkou spolu s ostatnými kľúčovými podmienkami poskytnutia úveru. Priamo úverová zmluva navyše v ods. 2.5. upravuje podmienky, za ktorých tento poplatok bude klientovi vrátený v celom rozsahu, pričom podmienkou je len riadne plnenie jeho povinností, t.j. riadne a včasné splácanie dohodnutých splátok úveru. Spotrebiteľ mal navyše možnosť oboznámiť sa s predmetným poplatkom aj prostredníctvom formulára obsahujúceho Štandardné európske informácie o spotrebiteľskom úvere, ktorý mu bol poskytnutý pred uzatvorením úverovej zmluvy. Žalobkyňa postupovala pri určení výšky poplatku za poskytnutie úveru v súlade s právnymi predpismi a od spotrebiteľa nevyžadovala za poskytnutie finančných prostriedkov neprimerané plnenie. Žalobkyňa poskytnutím úveru poskytla žalovanému plnenie, za ktoré jej prináleží protiplnenie, a to jednak v podobe zmluvných úrokov a jednak v podobe v zmluve dohodnutého poplatku, pričom v oboch uvedených prípadoch ide o hlavný predmet plnenia.

Vo vzťahu k okresným súdom tvrdnému nedostatku úverovej zmluvy podľa cit. § 9 ods. 2 písm. k) zákona o spotrebiteľských úveroch (cit. „... celkovú čiastku, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť...“), týkajúceho sa celkovej sumy, ktorú mala žalovaná za úver zaplatiť, žalobkyňa v odvolaní neuviedla, žiadnu reakciu. Proti záveru okresného súdu o absencii v úverovej zmluve zákonnej náležitosti podľa cit. § 9 ods. 2 písm. l) zákona o spotrebiteľských úveroch (cit. „výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov,

prípadné poradie, v ktorom sa budú splátky priraďovať k jednotlivým nesplateným zostatkom s rôznymi úrokovými sadzbami spotrebiteľského úveru na účely jeho splatenia“), žalobkyňa uviedla obrannú odvolaciu argumentáciu podľa ktorej, informáciu, že splácanie spotrebiteľského úveru prebieha formou mesačných anuitných splátok a že rozdelenie splátok na istinu a úroky úveru obsahuje amortizačná tabuľka, banka klientovi poskytuje už v rámci poskytovania informácií pred uzatvorením zmluvy o spotrebiteľskom úvere prostredníctvom formulára pre štandardné informácie o spotrebiteľskom úvere. Anuitná splátka zostáva počas celej doby splácania rovnaká. Skladá sa zo splátky istiny a splátky úroku. Plynule sa mení výška a pomer istiny a úroku. Z toho vyplýva, že na začiatku úverového vzťahu najväčší podiel celej splátky bude tvoriť úrok a naopak na konci bude najväčší podiel splátky predstavovať istina, čiže každou ďalšou splátkou sa splácaný úrok znižuje a splácaná istina sa zvyšuje. Pokiaľ by mal samotný text zmluvy obsahovať podrobný rozpis splátok istiny a úrokov za celé obdobie splatnosti úveru, znamenalo by to neúmerné rozšírenie rozsahu zmluvy, čo by neprispelo k jednoduchosti, zrozumiteľnosti a prehľadnosti zmluvnej dokumentácie.

Napokon k okresným súdom v skoršom rozsudku č.k. 7 Csp 130/2016-131 z 24.06.2019 žalobkyňa vytýkanom nedostatočnom zisťovaní majetkových pomerov žalovanej, žalobkyňa v odvolaní uviedla, že podľa nej túto svoju povinnosť nezanedbala, pretože pred poskytnutím úveru žalovanej a spol. overila údaje o ich (rozumej žalovanej a spol.) bonite jednako v Spoločnom registri bankových informácií (SRBI), reportom o príjmoch žalovanej zo Sociálnej poisťovne, ako aj údaje uvedené samotnou žalovanou v Žiadosti o poskytnutie úveru, pričom žalobkyňa zistila, že ku dňu podpísania úverovej zmluvy žalovaná a spol. neboli v omeškani so splácaním žiadneho záväzku evidovaného v SRBI; žalovaná a spol. síce mali úvery so zostávajúcimi splátkami, avšak s týmito splátkami neboli v omeškani ku dňu podpisu úverovej zmluvy, čo je v uvedenom prípade rozhodujúce. Žiadny zákon ani predpis na ochranu spotrebiteľa nezakazuje a ani len neobmedzuje možnosť banky poskytnúť klientovi viac úverov. Naviac žalobkyňa v odvolaní uviedla, že postupom okresného súdu jej bolo zabránené konať pred súdom, pretože okresný súd ju nevyzval, aby predložila dôkazy svedčiace o tom, že pred uzavretím úverovej zmluvy žalobkyňa skúmala bonitu žalovanej a spol..

17. Krajský súd v Prešove (ďalej len „krajský súd“) svojim uznesením sp. zn. 19CoCsp 2/2020 z 18.06.2020 zrušil skorší rozsudok okresného súdu č.k. 7 Csp 130/2016-131 z 24.06.2019 a vec mu vrátil na nové konanie a rozhodnutie, pričom krajský súd síce konštatoval, že cit. „... súd prvej inštancie správne konštatoval na základe doteraz zisteného skutkového stavu, že úver poskytnutý žalobkyňou pôvodne obom žalovaným je potrebné považovať za bezúročný a bez poplatkov, napr. aj z dôvodu nedostatočného skúmania bonity žalovaných (už len to, že žalovaní mali splácať dva predchádzajúce úvery z ich príjmu odôvodňovalo oprávnenú pochybnosť o splácaní ďalšieho úveru vo výške po 106 eur bez ohrozenia zabezpečenia nevyhnutných životných potrieb)...“, avšak súčasne v intenciách odvolacích námietok žalovanej, krajský súd konštatoval, že okresný súd sa nedostatočne zaoberal tým, či v danom prípade došlo zo strany žalobkyne k zákonnému zosplatneniu úveru a teda či žaloba žalobkyne nebola podaná predčasne.

18. V podaní doručenom okresnému súdu 17.08.2020 sa žalobkyňa s poukazom na judikatúru, vyjadrila k otázke zosplatnenia preskúmaného úveru a to v podstate identicky, ako to bola uviedla vo svojom vyjadrení k odvolanou žalovanej s tým, že opakovane uviedla, že dohoda o možnosti zosplatnenia úveru medzi žalobkyňou a žalovanou je obsiahnutá v ods. 2.8. Obchodných podmienok pre úvery občanom (ďalej len „OP“) v ich znení účinnom v rozhodnom čase, ktoré mali byť priložené k žalobe a ktorý ods. OP je označený ako „Zmeny okolností na strane klienta a predčasná splatnosť“ s tým, že tieto OP v zmysle dojednania v ods. 1.1. úverovej zmluvy zo 07.10.2015 sú jej neoddeliteľnou súčasťou.

19. Na pojednávanie nariadené na 30.12.2020 sa nedostavila žalobkyňa, ktorá svoju neúčast ospravedlnila písomným podaním doručeným okresnému súdu 02.12.2020 a to z dôvodu hospodárnosti konania, ako aj z dôvodu pracovnej zaneprázdnenosti, pričom súhlasila s prejednaním a rozhodnutím veci v jej neprítomnosti, preto okresný súd postupom podľa § 180 CSP vec prejednal v neprítomnosti žalobkyne, pričom na pojednávaní prítomný právny zástupca žalovanej k otázke zosplatnenia úveru, kvôli skúmaniu ktorej bol skorší rozsudok okresného súdu zrušený uviedol, že má za to, že v úverovej zmluve zo 07.10.2015 absentuje dohoda, na základe ktorej by žalobkyňa bola oprávnená úver zosplatniť a takéto prehlásenie by nepostačovalo, ani keby bolo vo všeobecných obchodných podmienkach (VOP), navyše VOP by mali byť neoddeliteľnou súčasťou úverovej zmluvy, pričom k originálu úverovej zmluvy, ktorú žalovaná podpísala a ktorá je technicky zabezpečená páskou opatrenou pečiatkou žalobkyne, ktorá bola predložená k nahliadnutiu súdu, tak k tejto úverovej zmluve takto technicky nie sú pripojené aj VOP. Preto má právny zástupca žalovanej za to, že VOP v tomto prípade neboli neoddeliteľnou

súčasťou úverovej zmluvy. Okrem absencie dohody o zosplatnení úveru medzi žalobkyňou a žalovanou aj samotná výzva, resp. oznámenie žalobkyne o zosplatnení úveru, ktoré bolo zaslané žalovanej a ktoré je jednostranným právnym úkonom žalobkyne, nie je perfektným, t.j. neobsahuje všetky zákonné náležitosti, absentuje v ňom označenie konkrétneho dojednanie v úverovej zmluve o možnosti zosplatnenia, ako aj označenie príslušného ustanovenia právneho predpisu a označenie splátky, ktorou bol učinенý úver splatným, ktoré skutočnosti by v oznámení o zosplatnení mali byť žalobkyňou uvedené bez toho, aby bola žalovaná alebo súd povinný tieto náležitosti dohľadávať. Tiež uviedol že určite nie je v možnostiach žalovanej v prípade vyhovenia žalobe splatiť jej podlžnosť jednorazovo, takže žalovaná stále žiada o možnosť splácať jej dlh v splátkach, pričom vzhľadom na výsledok lustra o príjmovej situácii žalovanej navrhuje predmetnú splátku v prípade úspechu žalobkyne zo strany žalovanej zvýšiť z pôvodných 100,- Eur na 150,- Eur tak, aby táto splátka, vzhľadom na jej iné záväzky nebola jednoducho likvidačnou pre žalovanú, ale aby aj v reálnej dobe mohol byť uspokojený prípadný nárok žalobkyne.

20. Okresný súd opätovne vykonal dokazovanie vyjadreniami sporových strán resp. ich zástupcov, nimi priloženými listinnými dôkazmi, ako aj s obsahom spisov tunajšieho súdu vedených pod sp. zn. 6 Csp 130/2016 a sp. zn. 1 Csp 169/2016 a zistil tento skutkový stav.

21. Žalobkyňa uzavrela so žalovanou a jej manželom 07.10.2015 úverovú zmluvu č. 250877 na základe ktorej im žalobkyňa (banka) mala poskytnúť pôžičku v sume 7 000,- Eur, ktorú sumu im vyplatila po zrazení (odpočítaní) sumy 210,- Eur, ktorá predstavovala manipulačný poplatok za poskytnutie pôžičky, t.j. žalobkyňa vyplatila žalovanej a spol. pôžičku reálne v sume 6 790,- Eur. Poskytnutú pôžičku sa žalovaná a spol. zaviazali splácať v mesačných, celkovo v 108-tich anuitných splátkach po 106,- Eur mesačne, vždy k 20. dňu v kalendárnom mesiaci, počnúc prvou splátkou splatnou k 20.10.2015 a s konečnou splatnosťou k 20.09.2024, pri fixnej úrokovej sadzbe 11,9 % ročne; pri RPMN 13,7 %, a pri priemernej RPMN 10,07%, pričom celková čiastka, ktorú musela žalovaná a spol. zaplatiť (súčet výšky pôžičky a celkových nákladov klienta spojených s pôžičkou), tak podľa úverovej zmluvy predstavovala suma 11 658,- Eur. Pre prípad omeškania žalovanej a spol. so splácaním bol v úverovej zmluve dojednaný úrok z omeškania 5 % p.a. a taktiež boli v úverovej zmluve dojednané poplatky a to o poplatku za vklad hotovosti 2,50 Eur, za predčasné splatenie úveru, 1%, 0,5 %, 0 % za predčasne splatenú čiastku; za dodatok k zmluve 40,- Eur; za upomienku 15,- Eur; za výzvu 30,- Eur; za potvrdenia a súhlasy k úveru 25,- Eur; za potvrdenie o zostatku úveru s budúcim dátumom 50,- Eur. Úverová zmluva bola podpísaná žalobkyňou ako aj žalovanou a spol. s tým, že bola vopred naformulovaná a predtlačaná. Súčasťou úverovej zmluvy sú aj VOP v znení účinnom od 01.03.2015, ktoré sú taktiež vopred naformulované, bez možnosti meniť individuálne ich obsah. Rovnako bol súdu predložený sadzobník poplatkov, ktorý žalobkyňa predložila v znení účinnom k 01.07.2016.

22. V bode 1. úverovej zmluvy č. 000000000250877 zo 07.10.2015, označenom ako „Základné podmienky“ a v jeho podbode 1.1. je uvedené cit. „Banka poskytne klientovi peňažné prostriedky za podmienok uvedených v tejto zmluve, v Obchodných podmienkach pre úvery občanom (ďalej aj „OP“) a vo Všeobecných obchodných podmienkach (ďalej aj „VOP“), ktoré tvoria jej neoddeliteľnú súčasť.“ Vo VOP žalobkyne, ktoré predložila k žalobe v ich znení účinnom k 01.03.2015 a to konkrétne v ich bode 2. označenom ako „Identifikácia a konanie klientov“ sa podbod 2.8., v ktorom by mala byť upravená otázka predčasného zosplatnenia úveru, nenachádza, tak ako to žalobkyňa uviedla vo svojom vyjadrení doručenom okresnému súdu 17.08.2020 a takéto ustanovenie sa nenachádza ani vo VOP žalobkyne predložených k žalobe aj v ich znení účinnom k 01.10.2016. Žalobkyňa ani k žalobe a ani dodatočne k svojmu vyjadreniu k odvolaniu žalovanej a ani k svojmu vyjadreniu doručenému okresnému súdu 17.08.2020 žiadne iné OP okrem zmienených VOP nepredložila.

23. Výzvami zo dňa 19.08.2016 boli žalovaná a spol. upozornení na ich omeškanie s tým, že výška omeškaných splátok ku dňu výzvy predstavovala suma 121,43 Eur, pričom žalobkyňa si uplatnila zmluvnú pokutu v sume 15,- Eur, takže žiadala zaplatiť dlžnú sumu celkovo 136,43 Eur s upozornením, že ak žalovaná a spol. túto do 24.08.2016 neuhradia žalobkyňa si uplatní svoje právo vyplývajúce z ustanovenia § 565 Občianskeho zákonníka a úver zosplatní, ktoré právo žalobkyňa aj využila, keďže žalovaná a spol. ani po výzve svoj dlh neuhradili, pričom zosplatnenie úveru bolo žalovanej a spol. oznámené listami z 24.10.2016.

24. Z prehľadu splátok a úhrad žalovanej a spol., vystaveného žalobkyňou mal okresný súd preukázať, že žalobkyňa eviduje voči žalovanej dlh z titulu neuhradených splátok v sume 6 624,31 Eur, pričom

žalovaná a spol. uhradili na splátkach celkovo 954,- Eur, z ktorých suma 578,31 Eur bola žalobkyňou započítaná na úroky a suma 375,69 Eur bola započítaná na istinu.

25. Z potvrdenia o príjme zo závislej činnosti z 09.05.2019, predloženého žalovanou, mal súd za preukázané, že žalovaná je zamestnaná na dobu určitú do 31.08.2019 a jej priemerný čistý mesačný príjem je 473,04 Eur.

Podľa lustra zo Sociálnej poisťovne z 30.12.2020 je žalovaná zamestnanou a jej priemerný hrubý mesačný príjem cca 700,- Eur, pričom konkrétne v mesiaci 06/2019, kedy okresný súd rozhodoval skorším rozsudkom, bol priemerný hrubý príjem žalovanej 731,06 Eur a podľa ňou predloženého potvrdenia od zamestnávateľa bol v tom čase jej priemerný čistý príjem 473,04 Eur. Ďalej z lustra vyplýva, že žalovaná je poberateľkou invalidného a vdovského dôchodku v úhrnnej výške 333,50 Eur, z ktorého sú vykonávané zrážky v sume 39.55 Eur.

26. Zo spisov okresného súdu vedených pod sp. zn. 1 Csp 169/2016 a sp. zn. 6 Csp 130/2016 vyplýva, že žalobkyňa mala so žalovanou a spol. uzavreté viaceré úverové zmluvy a to úverovú zmluvu z 28.08.2014 (sp. zn. 1 Csp 169/2016) a úverovú zmluvu zo 14.04.2015 (sp. zn. 6 Csp 130/2016), záväzky z ktorých žalovaná a spol. taktiež neboli schopní splácať, preto sa ich úhrad žalobkyňa domáhala taktiež súdnou cestou, pričom rozsudkom sp. zn. 1 Csp 169/2016 zo 14.11.2017 okresný súd zaviazal žalovanú a spol. spoločne a nerozdielne uhradiť žalobkyni sumu 4 251,51 Eur s 5% ročným úrokom z omeškania v splátkach po 100,- Eur mesačne a rozsudkom sp. zn. 6 Csp 130/2016 z 21.12.2017 okresný súd zaviazal žalovanú a spol. spoločne a nerozdielne jednorazovo uhradiť žalobkyni sumu 2 071,05 Eur s 5% ročným úrokom z omeškania.

27. Podľa § 290 zákona č. 160/2015 Z.z. Civilný sporový poriadok (ďalej len „CSP“) „Spotrebiteľský spor je spor medzi dodávateľom a spotrebiteľom vyplývajúci zo spotrebiteľskej zmluvy alebo súvisiaci so spotrebiteľskou zmluvou.“

28. Podľa § 291 ods. 3 CSP „Ak je spotrebiteľ zastúpený advokátom, ustanovenie § 296 sa nepoužije.“

29. Podľa § 295 CSP „Súd môže vykonať aj tie dôkazy, ktoré spotrebiteľ nenavrhol, ak je to nevyhnutné pre rozhodnutie vo veci. Súd aj bez návrhu obstará alebo zabezpečí taký dôkaz.“

30. Podľa § 296 CSP „Spotrebiteľ môže predložiť alebo označiť všetky skutočnosti a dôkazy na preukázanie svojich tvrdení najneskôr do vyhlásenia rozhodnutia vo veci samej. Ustanovenia o sudcovskej koncentrácii konania a zákonnej koncentrácii konania sa nepoužijú.“

31. Podľa § 160 ods. 1 CSP „Súd poskytuje stranám poučenia o ich procesných právach a povinnostiach v rozsahu ustanovenom týmto zákonom.“

32. Podľa § 160 ods. 3 písm. b) CSP „Poučovaciu povinnosť podľa odsekov 1 a 2 súd nemá, ak je strana zastúpená advokátom, právnickou osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, odborovou organizáciou alebo fyzickou osobou, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa.“

33. Podľa § 657 zákona č. 40/1964 Zb. Občiansky zákonník (ďalej len „OZ“) v znení účinnom v čase uzavretia preskúmvanej úverovej zmluvy (ďalej len „v znení účinnom v rozhodnom čase“) „Zmluvou o pôžičke prenecháva veriteľ dlžníkovi veci určené podľa druhu, najmä peniaze, a dlžník sa zaväzuje vrátiť po uplynutí dohodnutej doby veci rovnakého druhu.“

34. Podľa § 658 ods. 1 OZ v znení účinnom v rozhodnom čase „Pri peňažnej pôžičke možno dohodnúť úroky.“

35. Podľa § 52 ods. 1 až 4 OZ v znení účinnom v rozhodnom čase „Spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom. Ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné. Na všetky právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, sa vždy prednostne použijú

ustanovenia Občianskeho zákonníka, aj keď by sa inak mali použiť normy obchodného práva. Dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti. Spotrebiteľ je fyzická osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti.“

36. Podľa § 53 ods. 1 OZ v znení účinnom v rozhodnom čase „Spotrebiteľské zmluvy nesmú obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa (ďalej len "neprijateľná podmienka"). To neplatí, ak ide o zmluvné podmienky, ktoré sa týkajú hlavného predmetu plnenia a primeranosti ceny, ak tieto zmluvné podmienky sú vyjadrené určito, jasne a zrozumiteľne alebo ak boli neprijateľné podmienky individuálne dojednané.“

37. Podľa § 53 ods. 2 OZ v znení účinnom v rozhodnom čase „Za individuálne dojednané zmluvné ustanovenia sa nepovažujú také, s ktorými mal spotrebiteľ možnosť oboznámiť sa pred podpisom zmluvy, ak nemohol ovplyvniť ich obsah.“

38. Podľa § 53 ods. 4 písm. a) OZ v znení účinnom v rozhodnom čase „Za neprijateľné podmienky uvedené v spotrebiteľskej zmluve sa považujú najmä ustanovenia, ktoré má spotrebiteľ plniť a s ktorými sa nemal možnosť oboznámiť pred uzavretím zmluvy.“

39. Podľa § 53 ods. 5 OZ v znení účinnom v rozhodnom čase „Neprijateľné podmienky upravené v spotrebiteľských zmluvách sú neplatné.“

40. Podľa § 54 ods. 1 a 2 OZ v znení účinnom v rozhodnom čase „Zmluvné podmienky upravené spotrebiteľskou zmluvou sa nemôžu odchyliť od tohto zákona v neprospech spotrebiteľa. Spotrebiteľ sa najmä nemôže vopred vzdať svojich práv, ktoré mu tento zákon alebo osobitné predpisy na ochranu spotrebiteľa priznávajú, alebo si inak zhoršiť svoje zmluvné postavenie. V pochybnostiach o obsahu spotrebiteľských zmlúv platí výklad, ktorý je pre spotrebiteľa priaznivejší.“

41. Podľa čl. 3 ods. 2 Smernice Rady č. 93/13/EHS z 5. apríla 1993, „... podmienka sa nepovažuje za individuálne dohodnutú, ak bola navrhnutá vopred a spotrebiteľ preto nebol schopný ovplyvniť podstatu podmienky, najmä v súvislosti s predbežne formulovanou štandardnou zmluvou. Skutočnosť, že určité aspekty podmienky alebo jedna konkrétna podmienka boli individuálne dohodnuté, nevyklučuje uplatňovanie tohto článku na zvyšok zmluvy, ak celkové hodnotenie zmluvy naznačuje, že aj napriek tomu ide o predbežne formulovanú štandardnú zmluvu. Keď predajca alebo dodávateľ vznesie námietku, že štandardná podmienka bola individuálne dohodnutá, musí o tom podať dôkaz.“

42. Podľa čl. 6 ods. 1 Smernice Rady č. 93/13/EHS z 5. apríla 1993, „... členské štáty zabezpečia, aby nekalé podmienky použité v zmluvách uzatvorených so spotrebiteľom zo strany predajcu alebo dodávateľa podľa ich vnútroštátneho práva, neboli záväzné pre spotrebiteľa a aby zmluva bola podľa týchto podmienok naďalej záväzná pre strany, ak je jej ďalšia existencia možná bez nekalých podmienok.“

43. Podľa § 53 ods. 9 OZ v znení účinnom v rozhodnom čase „Ak ide o plnenie zo spotrebiteľskej zmluvy, ktoré sa má vykonať v splátkach, môže dodávateľ uplatniť právo podľa § 565 najskôr po uplynutí troch mesiacov od omeškania so zaplatením splátky a keď súčasne upozornil spotrebiteľa v lehote nie kratšej ako 15 dní na uplatnenie tohto práva.“

44. Podľa § 565 OZ v znení účinnom v rozhodnom čase „Ak ide o plnenie v splátkach, môže veriteľ žiadať o zaplatenie celej pohľadávky pre nesplnenie niektorej splátky, len ak to bolo dohodnuté alebo v rozhodnutí určené. Toto právo však môže veriteľ použiť najneskôr do splatnosti najbližšie nasledujúcej splátky.“

45. Podľa § 1 ods. 2 zákon č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov (ďalej len „zákon o spotrebiteľských úveroch“) v znení účinnom v rozhodnom čase „Spotrebiteľským úverom na účely tohto zákona je dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme pôžičky, úveru,

odloženej platby alebo obdobnej finančnej pomoci poskytnutej veriteľom spotrebiteľovi. Spotrebiteľský úver podľa tohto zákona nemožno poskytnúť finančnými prostriedkami v hotovosti.“

46. Podľa § 1 ods. 8 zákona o spotrebiteľských úveroch v znení účinnom v rozhodnom čase „Ustanoveniami tohto zákona nie sú dotknuté ustanovenia Občianskeho zákonníka ani osobitných predpisov.“

47. Podľa § 2 písm. d) zákona o spotrebiteľských úveroch v znení účinnom v rozhodnom čase „Na účely tohto zákona sa rozumie zmluvou o spotrebiteľskom úvere zmluva, ktorou sa veriteľ zaväzuje poskytnúť spotrebiteľovi spotrebiteľský úver a spotrebiteľ sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť celkové náklady spotrebiteľa spojené so spotrebiteľským úverom.“

48. Podľa § 7 ods. 1 zákona o spotrebiteľských úveroch v znení účinnom v rozhodnom čase „Veriteľ je pred uzavretím zmluvy o spotrebiteľskom úvere alebo pred zmenou tejto zmluvy spočívajúcej v navýšení spotrebiteľského úveru povinný posúdiť s odbornou starostlivosťou schopnosť spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver, pričom berie do úvahy najmä dobu, na ktorú sa poskytuje spotrebiteľský úver, výšku spotrebiteľského úveru, príjem spotrebiteľa a prípadne aj účel spotrebiteľského úveru.“

49. Podľa § 7 ods. 2 zákona o spotrebiteľských úveroch v znení účinnom v rozhodnom čase „Spotrebiteľ je povinný poskytnúť veriteľovi na jeho žiadosť úplné, presné a pravdivé údaje potrebné na posúdenie schopnosti spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver; tým nie je dotknuté právo veriteľa využívať informácie o spotrebiteľovi z príslušnej databázy za podmienok ustanovených osobitným zákonom.“

50. Podľa § 9 ods. 2 zákona o spotrebiteľských úveroch v znení účinnom v rozhodnom čase „Zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí podľa Občianskeho zákonníka musí obsahovať tieto náležitosti:

a) druh spotrebiteľského úveru,

b) obchodné meno, sídlo a identifikačné číslo veriteľa, ak ide o právnickú osobu, alebo meno, priezvisko, miesto podnikania alebo adresu trvalého pobytu a identifikačné číslo veriteľa, ak ide o fyzickú osobu; ak je spotrebiteľský úver ponúkaný alebo zmluva o spotrebiteľskom úvere uzavieraná prostredníctvom finančného agenta, zmluva o spotrebiteľskom úvere obsahuje aj údaje o ňom v rozsahu údajov ako u veriteľa, podľa toho, či ide o finančného agenta právnickú osobu alebo fyzickú osobu,

c) adresu veriteľa, na ktorej môže spotrebiteľ uplatniť reklamáciu alebo sťažnosť,

d) meno, priezvisko, dátum narodenia, rodné číslo a adresu trvalého pobytu spotrebiteľa,

e) identifikáciu osoby, ktorej vlastnícke právo k tovaru alebo službe neprechádza na spotrebiteľa okamihom odovzdania a prevzatia tovaru alebo služby, a podmienky nadobudnutia vlastníckeho práva k tomuto tovaru alebo službe spotrebiteľom,

f) dobu trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere a termín konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru,

g) celkovú výšku a konkrétnu menu spotrebiteľského úveru a podmienky upravujúce jeho čerpanie,

h) opis tovaru alebo služby, na ktoré sa zmluva o spotrebiteľskom úvere vzťahuje, a cenu tovaru alebo služby, ak ide o spotrebiteľský úver vo forme odloženej platby za tovar alebo poskytnutú službu alebo ak ide o zmluvu o viazanom spotrebiteľskom úvere,

i) úrokovú sadzbu spotrebiteľského úveru, podmienky, ktoré upravujú jej uplatňovanie, index alebo referenčnú úrokovú sadzbu, na ktorý je výška úrokovej sadzby spotrebiteľského úveru naviazaná, ako aj časové obdobia, v ktorých dochádza k zmene výšky úrokovej sadzby spotrebiteľského úveru, podmienky a spôsob vykonania tejto zmeny; ak sa za rôznych podmienok uplatňujú rôzne úrokové sadzby spotrebiteľského úveru, uvádzajú sa tieto informácie o všetkých uplatniteľných úrokových sadzbách spotrebiteľského úveru,

j) odplatu podľa osobitných predpisov, 18aa)

k) ročnú percentuálnu mieru nákladov a celkovú čiastku, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, vypočítané na základe údajov platných v čase uzatvorenia zmluvy o spotrebiteľskom úvere; uvedú sa všetky predpoklady použité na výpočet tejto ročnej percentuálnej miery nákladov,

l) výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, prípadné poradie, v ktorom sa budú splátky priraďovať k jednotlivým nesplateným zostatkom s rôznymi úrokovými sadzbami spotrebiteľského úveru na účely jeho splatenia,

m) právo spotrebiteľa vyžiadať si výpis z účtu vo forme amortizačnej tabuľky podľa odseku 5, ak sa amortizuje istina na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere na dobu určitú, a to bezplatne a kedykoľvek počas celej doby trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere,

- n) súhrnný prehľad, ktorý obsahuje lehoty a podmienky splácania úrokov a súvisiacich pravidelných a nepravidelných poplatkov, ak sa poplatky a úroky majú platiť bez amortizácie istiny,
- o) prípadne poplatky za vedenie jedného alebo viacerých účtov, na ktorých sa zaznamenávajú platobné transakcie a čerpania, ak je otvorenie účtu povinné, spoločne s poplatkami za používanie platobných prostriedkov na platobné transakcie a čerpania a inými poplatkami vyplývajúcimi zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere a podmienkami, za akých sa tieto poplatky môžu zmeniť,
- p) úrokovú sadzbu, ktorá sa použije v prípade omeškania spotrebiteľa s platením splátok, a spôsob jej úpravy a prípadné poplatky pri neplnení zmluvy o spotrebiteľskom úvere,
- q) upozornenie týkajúce sa následkov nesplácania spotrebiteľského úveru,
- r) veriteľom vyžadované ručenie alebo poistenie,
- s) výšku poplatkov hradených spotrebiteľom za úkony notára, ak sú veriteľovi známe,
- t) informácie o právach podľa § 15 a podmienky ich uplatnenia,
- u) právo na splatenie spotrebiteľského úveru pred lehotou splatnosti, postup pri takom splatení spotrebiteľského úveru a spôsob určenia výšky poplatku za splatenie spotrebiteľského úveru pred lehotou splatnosti podľa § 16,
- v) spôsob zániku záväzku zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere,
- w) informáciu o možnosti mimosúdneho riešenia sporov zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere,
- x) právo na odstúpenie od zmluvy o spotrebiteľskom úvere, lehotu, počas ktorej možno toto právo uplatniť, a ďalšie podmienky jeho vykonania vrátane informácie o povinnosti spotrebiteľa zaplatiť čerpanú istinu a príslušný úrok podľa § 13 ods. 3, ako aj o výške úroku za deň alebo o spôsobe jej výpočtu,
- y) názov a adresu príslušného orgánu dohľadu podľa § 23,
- z) priemernú hodnotu ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver platnú k dňu podpisu zmluvy o spotrebiteľskom úvere, zverejnenú podľa § 21 ods. 2 za príslušný kalendárny štvrťrok; platnou priemernou hodnotou ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver pri zmluvách o spotrebiteľskom úvere uzatvorených do 15 kalendárnych dní po zverejnení priemernej hodnoty ročnej percentuálnej miery nákladov za príslušný kalendárny štvrťrok je priemerná hodnota ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver za predchádzajúci kalendárny štvrťrok,
- aa) názov zmluvy, ktorý obsahuje slová spotrebiteľský úver v príslušnom gramatickom tvare.“

51. Podľa § 11 ods. 1 zákona o spotrebiteľských úveroch v znení účinnom v rozhodnom čase „Poskytnutý spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov, ak

- a) zmluva o spotrebiteľskom úvere nemá písomnú formu podľa § 9 ods. 1,
- b) zmluva o spotrebiteľskom úvere neobsahuje náležitosti podľa § 9 ods. 2 písm. a) až l), s), z) a aa),
- c) zmluva o spotrebiteľskom úvere formou povoleného prečerpania, ktorý sa musí splatiť na požiadanie alebo do troch mesiacov, neobsahuje náležitosti podľa § 10 ods. 1 alebo
- d) v zmluve o spotrebiteľskom úvere je uvedená nesprávne ročná percentuálna miera nákladov v neprospech spotrebiteľa,
- e) veriteľ spotrebiteľský úver poskytne finančnými prostriedkami v hotovosti.“

52. Podľa § 11 ods. 2 zákona o spotrebiteľských úveroch v znení účinnom v rozhodnom čase „Ak veriteľ nekonal s odbornou starostlivosťou podľa § 7 ods. 1, nie je oprávnený vyžadovať od spotrebiteľa jednorazové splatenie spotrebiteľského úveru. V prípade hrubého porušenia povinnosti podľa § 7 ods. 1 sa úver považuje za bezúročný a bez poplatkov. Za hrubé porušenie povinnosti podľa § 7 ods. 1 sa považuje posudzovanie schopnosti splácať úver veriteľom bez akýchkoľvek údajov o príjmoch, výdavkoch a rodinnom stave spotrebiteľa alebo bez prihladenia na údaje z príslušnej databázy alebo registra na účely posudzovania schopnosti spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver.“

53. Vykonaným dokazovaním mal okresný súd tak, ako aj v pôvodnom konaní, za preukázané, že medzi žalobkyňou a žalovanou nepochybne existuje občianskoprávny záväzkový vzťah spotrebiteľského charakteru a to titulom nimi uzavretej úverovej zmluvy zo 07.10.2015, ktorá je spotrebiteľskou zmluvou, ktorá skutočnosť nebola tak žalobkyňou, ako ani žalovanou a ani odvolacím súdom v odvolacom konaní spochybnená, preto sa okresný súd v tomto smere odvoláva na svoje odôvodnenie v skoršom svojom rozsudku.

54. Prvoradou skutočnosťou, ktorou bol okresný súd povinný zaoberať sa, po vrátení mu veci na opätovné konanie krajským súdom, bola zákonnosť žalobkyňou učeného zosplatnenia úveru žalovanej podľa cit. § 565 OZ. V tomto smere okresný súd iba na margo poznamenáva, že žalovaná, ktorá bola v konaní po celý čas kvalifikovane právne zastúpená advokátom namietala neplatnosť zosplatnenia úveru žalobkyňou počas celého konania iba raz a to až na pojednávaní konanom 24.06.2019, pričom túto svoju námietku žalovaná v tom čase odôvodnila tým, že podľa nej oznámenie žalobkyne o zosplatnení úveru nemalo všetky zákonné náležitosti, bez konkretizácie o ktoré náležitosti by sa malo konkrétne jednať a nie žalovanou neskôr v odvolacom konaní uvádzaným argumentom o absencii dohody medzi žalobkyňou a žalovanou ohľadom možnosti využitia a za akých podmienok inštitútu zosplatnenia úveru. Tak či onak, aj keď okresný súd nemá voči strane sporu a to ani spotrebiteľského sporu, ktorá je zastúpená advokátom, poučovaciu povinnosť o jej procesných právach a povinnostiach, sa okresný súd mal aj sám s touto okolnosťou náležitejšie vysporiadať, čo neučinil, takže pochybil. Pre účinné a zákonné zosplatnenie úveru ustanovil zákonodarca v cit. § 565 OZ imperatív, podľa ktorého k zosplatneniu úveru s jeho zamýšľaným právnym dôsledkom spočívajúcim v možnosti veriteľa žiadať od dlžníka zaplatenie svojej pohľadávky v celu (naraz) aj napriek pôvodnej dohode o možnosti jej splácania v splátkach, môže dôjsť iba za predpokladu, že využitie tohto inštitútu zosplatnenia bolo medzi stranami (veriteľom a dlžníkom) „dohodnuté“. V uvedenom smere, keďže „dohoda“ o ktorej pojednáva cit. § 565 OZ je nepochybne dvojstranným právnym úkonom tak, ako aj akákoľvek iná dohoda, t.j. na jej uzavretie sa vyžaduje výslovný súhlas oboch zmluvných strán a nie iba prehlásenie jednej zmluvnej strany (napr. vo VOP) bez verifikácie napr. podpisom (signom) tohto prehlásenia aj druhou zmluvnou stranou, má okresný súd za to, že na účinné uzavretie takejto dohody aj v tomto prípade, by táto musela byť uvedená buď bezprostredne v úverovej zmluve zo 07.10.2015, ktorá je podpísaná obidvoma zmluvnými stranami, t.j. žalobkyňou aj žalovanou, alebo by musela byť uzavretá v inom dokumente taktiež signovanom oboma sporovými stranami na znak ich nespochybniteľného a preukazného súhlasu s touto dohodou, takže v tomto smere, podľa okresného súdu nepostačuje, aby možnosť aplikácie inštitútu zosplatnenia v zmluvnom vzťahu bola uvedená iba napr. vo VOP, ktoré sú iba jednostranným prehlásením veriteľa, bez možnosti druhej zmluvnej strany, t.j. dlžníka sa k možnosti využitia tohto inštitútu vyjadriť, napr. jeho podpisom na VOP. Navyše, okrem toho, že každá dohoda je dvojstranný právny úkon, t.j. prejav vôle dvoch zmluvných strán viažuci na seba právne účinky, ktorý prejav vôle by mal byť v tom ktorom jednotlivom prípade kvalitatívne identickým od oboch zmluvných strán (t.j. obidve sporové strany by mali svoj súhlas vyjadriť identicky napr. podpisom, pozn.), musí byť pre jej platnosť táto dohoda uzavretá slobodne, vážne, určite a zrozumiteľne (§ 37 ods. 1 OZ). Podľa okresného súdu požiadavke určitého a zrozumiteľného uzavretia „dohody“ o možnosti využitia inštitútu zosplatnenia podľa cit. § 565 OZ nezodpovedá len prípadná zmienka o možnosti využitia tohto inštitútu veriteľom napr. vo VOP bez toho, aby spotrebiteľ (dlžník) túto možnosť aj verifikoval napr. svojím podpisom, pretože aj prípadné oboznámenie sa so znením VOP spotrebiteľom ešte neznamená, že dlžník s využitím tohto inštitútu aj súhlasí, t.j. že ohľadom jeho využitia sa s veriteľom „dohodol“, ak je tento navyše tento inštitút veriteľom iba „vpašovaný“ medzi ostatné prehlásenia VOP veriteľa, na ktoré je zo zákona veriteľ oprávnený a na ktoré sa nevyžaduje, tak ako je tomu v prípade zosplatnenia, dohoda (zhoda). Preto je podľa okresného súdu síce možné súhlasiť so žalobkyňou označenou judikatúrou, podľa ktorej VOP veriteľa, zaväzujú dlžníka aj keď ich nepodpísal, avšak iba potiaľ, pokiaľ sa tieto VOP týkajú prehlásení ku ktorým je jednostranne veriteľ oprávnený, t.j. k platnosti ktorých sa nevyžaduje „dohoda“, t.j. slobodný, vážny, zrozumiteľný a určitý prejav vôle obidvoch zmluvných strán.

55. Okrem uvedeného okresný súd podotýka, že už z označenia VOP - „všeobecné“ vyplýva, že ide o všeobecne platné obchodné podmienky, t.j. platné pre neurčité množstvo obdobných prípadov, a teda takéto prehlásenie vo VOP nemožno mať za individuálne dojednané medzi bankou a klientom (spotrebiteľom) v zmysle požiadavky cit. § 53 ods. 2 OZ. VOP sú bankou (žalobkyňou) dopredu pripravené pre široký okruh jej klientov bez možnosti žalovanej akýmkoľvek spôsobom sa podieľať na ich tvorbe a ovplyvniť ich obsah.

56. V danom prípade okresný súd zistil, že úverová zmluva zo 07.10.2015 neobsahuje dohodu žalobkyne (veriteľa) a žalovanej (dlžníka), ktorá by žalobkyňu oprávňovala vyhlásiť okamžitú splatnosť celého dlhu (t.j. dlh „zosplatnit“) a zmluvné strany v tomto smere neuzavreli ani žiadnu inú dohodu predpokladanú cit. § 565 OZ, pričom ako už bol okresný súd uviedol vyššie, v tomto smere by na platné uzavretie takejto „dohody“ nepostačovalo iba jednostranné prehlásenie žalobkyne (veriteľa) vo VOP či v OP, ktoré by bolo iba jednostranným právnym úkonom a nie dohodou vyžadovanou cit. § 565 OZ, ktoré prehlásenie navyše v tomto prípade v žalobkyňou k žalobe priložených VOP v ich znení účinnom k 01.03.2015 v bode

2.8. ani nie je uvedené a iné OP žalobkyňa okresnému súdu nepredložila. Okrem toho okresný súd, len nad rámec poukazuje aj na neurčitosť zmluvného dojednania v bode 1., podbode 1.1. úverovej zmluvy č. 250877 zo 07.10.2015, v ktorom je iba všeobecne konštatované, že žalobkyňa (banka) poskytne žalovanej peňažné prostriedky za podmienok uvedených v tejto úverovej zmluve, v OP a vo VOP, ktoré tvoria jej neoddeliteľnú súčasť, avšak pre právnu istotu dlžníka (spotrebiteľa) bez konkretizácie o OP prípadne VOP v akom účinnom znení (k akému dátumu) by sa konkrétne malo jednať a ešte navyš, ako to bol na pojednávaní uviedol aj právny zástupca žalovanej, žiadne VOP ani OP žalobkyne neboli s úverovou zmluvou zo 07.10.2015 ani technicky spojené v jeden celok, z ktorého by žalovaná mohla usudzovať, že sa jedná o jeden nedielný celok dojednania.

57. Vzhľadom na uvedené okresný súd uzavrel, že kvôli absencii uzavretia dohody medzi žalobkyňou a žalovanou o možnosti využitia inštitútu zosplatnenia úveru žalobkyňou, v zmysle zákonného imperatívu vyjadreného v cit. § 565 OZ, tak ani nemohlo dôjsť k účinnému zosplatneniu celého úveru z úverovej zmluvy zo 07.10.2015, takže splatnosť jednotlivých splátok sa tak nezmenila a tieto zostali splatnými tak, ako to bolo pôvodne dohodnuté v tejto úverovej zmluve, t.j. úver mal byť splatený celkovo v 108-ich anuitných splátkach po 106,- Eur mesačne, vždy k 20. dňu v kalendárnom mesiaci, počnúc prvou splátkou splatnou k 20.10.2015 a poslednou splátkou splatnou k 20.09.2024. Vzhľadom na uvedené sa tak ku dňu rozhodovania okresného súdu od 20.10.2015 do 20.12.2020 (keďže prvá splátka splatná 20.10.2015 nebola premičanou, pretože žaloba bola podaná už 18.11.2016, tak nemohla byť premičanou ani žiadna ďalšia za ňou nasledujúca splátka, pozn.), z celkovo 108 splátok úveru stalo splatných celkovo iba 63 splátok, takže pri dohodnutej splátke 106,- Eur mesačne sa tak doposiaľ stala splatnou iba suma 6 678,- Eur (63 x 106), t.j. istina vrátane úrokov a poplatkov.

58. Skôr však, než by sa okresný súd bol zaoberal vyčíslením sumy, ktorú je vzhľadom na uvedené skutočnosti povinná žalovaná žalobkyňi zaplatiť, okresný súd dáva do pozornosti, že vo svojom skoršom rozsudku č.k. 7 Csp 130/2016-131 z 24.06.2019 okresný súd podľa cit. § 11 ods. 1 písm. b) a ods. 2 zákona o spotrebiteľských úveroch už konštatoval bezúročnosť a bezpoplatkovosť týmto konaním dotknutej úverovej zmluvy uzavretej medzi žalobkyňou a žalovanou 07.10.2015 a to z dôvodu, podľa okresného súdu, absencie v nej zákonných náležitosti podľa cit. § 9 ods. 2 písm. f), g) a l) zákona o spotrebiteľských úveroch v spojení s cit. § 7 ods. 1 a 2 zákona o spotrebiteľských úveroch v jeho znení účinnom ku dňu uzavretia dotknutej úverovej zmluvy.

Vzhľadom k tomu, že krajský súd sa v rámci odvolacieho konania sp. zn. 19CoCsp 2/2020 s týmto záverom okresného súdu o bezpoplatkovosti a bezúročnosti úveru už stotožnil, okresný súd by sa už na tomto mieste nemusel v tomto smere vysporadúvať s odvolacími námietkami žalobkyne, ktoré sa týkali jednotlivých zákonných náležitosti úverovej zmluvy, avšak pre úplnosť veci, okresný súd pre doplnenie svojej skoršej argumentácie v interakcii s odvolacími námietkami žalobkyne dopĺňa nasledujúce.

V súvislosti s námietkou žalobkyne, že okresný súd jej znemožnil pred súdom konať, keďže ju osobitne nevyzval na predloženie listinných dôkazov vo veci zisťovania majetkových pomerov žalovanej a spol., okresný súd dodáva, že podľa jeho názoru relevantným priestorom na dopyty a interakciu medzi sporovými stranami na jednej strane a súdom na strane druhej je predovšetkým pojednávanie, ktorých pojednávaní sa žalobkyňa z vlastného rozhodnutia nezúčastňovala a z neúčasti na ktorých sa žalobkyňa dokonca en bloc bez vopred vedomosti, kedy sa budú konať, ospravedlnila, čím sa žalobkyňa, ktorá bola navyš zastúpená osobou s právnickým vzdelaním, svojim postojom v záujme jednako hospodárnosti konania sa aj sama pripravila o možnosť bezprostredne reagovať na dopyty súdu prípadne druhej sporovej strany. Pokiaľ ide o nedostatočné zisťovanie bonity, resp. majetkovej schopnosti žalovanej a spol. splácať úver, okresný súd navyš dodáva, že v uvedený dôvod nebol jediným, ale len jedným z viacerých dôvodov, kvôli ktorým okresný súd konštatoval bezúročnosť a bezpoplatkovosť úveru. V súvislosti s odvolacou argumentáciou žalobkyne v tomto smere okresný súd, obdobne ako aj krajský súd dodáva, že to, že žalobkyňa zisťovala majetkové a príjmové pomery žalovanej a spol., t.j. že si nazhromaždila údaje o ich príjmoch a výdavkoch, ešte neznamená, že žalobkyňa tieto ňou nazhromaždené informácie aj s odbornou starostlivosťou vyhodnotila, resp. že na nich prihliadla a zohľadnila ich. Je síce pravdou, že zákon nezakazuje, aby banka poskytla tomu istému klientovi aj viac úverov, avšak pred poskytnutím každého ďalšieho úveru by banka, aj v prípade, že skoršie úvery tento klient riadne spláca, mala objektívne vyhodnotiť, či majetkové a príjmové pomery tohto klienta sú také, že bez ohrozenia zabezpečenia jeho základných potrieb a potrieb členov jeho rodiny (napr. mal. detí) bude schopný objektívne splácať aj ďalší úver. Inými slovami, to, že v čase poskytnutia dotknutého úveru žalovaná svoje skoršie úvery riadne splácala ešte bez ďalšieho nemôže viesť k záveru, že vzhľadom na jej príjem bola schopná riadne splácať aj ďalší úver, t.j. aby jej bola zachovaná aspoň suma životného

minima pre dospelú osobu a pod.. Okrem toho z vyjadrenia žalovanej vyplýva, že v minulosti mala skoršie úvery nie len od žalobkyne (banky), ale aj od nebankovej inštitúcie Pohotovosť s.r.o., avšak z odvolacej argumentácie žalobkyne vyplýva, že žalobkyňa robila zisťovanie o platobnej disciplíne žalovanej iba v bankovom registri (SBCB, SRBI) nie však aj v nebankovom registri (NBCB, NRKI).

V súvislosti s odvolacou argumentáciou žalobkyne, že nie je zakázané, aby banka v styku s klientom používala formulárový typ zmluvy, resp., že použitie takéhoto typu zmluvy bez ďalšieho nemôže znamenať, že dojednania v nej uvedené sú neplatné, okresný súd uvádza, že s uvedenými dôvodmi žalobkyne sa stotožňuje a ani netvrdí opak, t.j. netvrdí, žeby banka nemohla používať formulárový typ zmluvy, avšak na to, aby v nej obsiahnuté jednotlivé zmluvné dojednania bolo možné považovať za individuálne s klientom dojednané a teda platné, je potrebné aby jednotlivé časti formulára boli systematizované tak, aby sa klient (spotrebiteľ) mohol rozhodnúť ich prijať či neprijať, t.j. aby sa mohol rozhodnúť napr. jednotlivé časti formulára podpísať či nepodpísať, pretože to, že klient podpíše formulárový typ zmluvy en bloc a to za situácie, že nemá inú možnosť, ak chce úver, ešte neznamená, že en bloc súhlasí aj so všetkými dojednaniami formulára a v prípade spochybnenia zo strany klienta o individuálnom dojednaní takýchto dojednaní, je to práve banka aby preukázala, že to ktoré dojednanie bolo s konkrétnym klientom individuálne vyjednané (cit. § 53 ods. 2 OZ). Tak tomu bolo aj v tomto prípade pokiaľ ide o zaplatenie poplatku 210,- Eur za poskytnutie úveru žalovanej a ohľadom neplatnosti dojednania ktorého okresný súd zotrváva na svojej argumentácii v skoršom rozsudku č.k. 7 Csp 130/2016-131 z 24.06.2019 (viď bod. 43 v spojení s bodom 45.), podľa ktorej „... toto dojednanie nemožno považovať za individuálne dojednané, keďže úverová zmluva bola vopred predtlačená bez možnosti vpisovania nových údajov, takže žalovaná (spotrebiteľ) nemala možnosť toto dojednanie ani osobitne vyjednať ani ovplyvniť jeho znenie, pričom na uvedenom nič nezmení ani skutočnosť, že toto zmluvné dojednanie je súčasťou úverovej zmluvy. Jedná sa o dojednanie poplatku za poskytnutie úveru v sume 210,- Eur, o ktorú sumu bola ponížená celková suma poskytnutého úveru. Inými slovami v úverovej zmluve je uvedený údaj o výške úveru v sume 7 000,- Eur, avšak reálne bolo zo strany žalobkyne plnené v prospech žalovanej a spol. iba 6 790,- Eur. Podľa okresného súdu, tak už v základnej náležitosti úverovej zmluvy a to v uvedení výšky sumy poskytnutého plnenia (sumy úveru) je úverová zmluva zavádzajúca, vyvolávajúca dojem, že dlžníkovi (žalovanej a spol.) bude poskytnutá tam uvedená suma, čo možno tiež považovať za klamanie spotrebiteľa a nekalú prax. Dojednanie poplatku za poskytnutie úveru pritom nemožno považovať za hlavný predmet plnenia, tak ako to vo svojej obrannej argumentácii uviedla žalobkyňa. Jedná sa iba o podmienené plnenie, resp. o plnenie ktorým žalobkyňa podmienila hlavný predmet plnenia, t.j. žalobkyňa vo vopred pripravenom formulárovom type zmluvy zaplatením tohto poplatku podmienila poskytnutie úveru spotrebiteľovi, ktoré dojednanie nielenže spotrebiteľ nemohol ovplyvniť ak mal záujem o úver, ale takéto dojednanie možno v súlade s cit. § 53 ods. 4 písm. a) a ods. 5 OZ považovať za neprijateľnú podmienku a teda za neplatné dojednanie, ktoré vzhľadom na formulárový typ úverovej zmluvy nebolo individuálne so žalovanou dojednané (skutočnosť zrejme súdu aj z iných obdobných prípadov, kedy sa žalobkyňa požaduje takýto poplatok za poskytnutie úveru, pozn.) a žalovaná nemala možnosť s nutnosťou tohto plnenia sa oboznámiť pred uzavretím úverovej zmluvy, resp. žalobkyňa v zmysle § 53 ods. 2 a 3 OZ nepreukázala opak. Okrem toho toto plnenie (zaplatenie poplatku za poskytnutie úveru) bolo splatné vopred už dňom podpisu úverovej zmluvy, teda pred reálnym poskytnutím úveru, ktorý žalovanej a spol. ani nebol poskytnutý v plnej, v úverovej zmluve proklamovanej sume, v ktorom dôsledku bola žalovaná a spol. (spotrebiteľia) takýmto postupom žalobkyne v podstate zbavení slobodného rozhodnutia ako naložia s finančnými prostriedkami, ktoré im boli v rámci úveru poskytnuté a ktoré boli zaviazaní spolu s odplátou za ich poskytnutie vrátiť a to v rozsahu sumy predmetného poplatku, ktorú museli takto nútene (podmienené) zaplatiť žalobkyňi.“

V súvislosti s odvolacou argumentáciou žalobkyne, že zákonná náležitosť týkajúca sa uvedenia v úverovej zmluve doby trvania úverového vzťahu je vyjadrená v počte splátok, okresný súd dopĺňa, že tak ako nie je možné stotožniť pojmy „termín konečnej splatnosti úveru“ a „doba trvania zmluvy“, tak obdobne nie je možné podľa okresného súdu stotožňovať ani pojmy „počet splátok úveru“ a „doba trvania zmluvy“ a to už aj len z dôvodu, že aj v tomto prípade, ak by tomu tak bolo (t.j. žeby tieto pojmy bolo možné stotožniť, pozn.), tak zákonodarca by logicky nevyžadoval uvedenie oboch týchto parametrov úveru v úverovej zmluve osve [počet splátok - cit. § 9 ods. 2 písm. l) zákona o spotrebiteľských úveroch; doba trvania - cit. § 9 ods. 2 písm. f) zákona o spotrebiteľských úveroch], ale uspokojil by sa iba s uvedením jedného z nich, tak ako sa to snaží prezentovať žalobkyňa. Avšak práve v záujme ochrany spotrebiteľa ako slabšej zmluvnej strany v spotrebiteľsko - dodávateľskom vzťahu, v záujme neponechať spotrebiteľa, aby si sám pracne z dodávateľom uvedených údajov úveru sám vypočítaval jeho iné parametre, zákonodarca vyslovene vyžaduje, aby v úverovej zmluve bola uvedená tak doba

trvania úverového vzťahu ako aj počet splátok. V tomto smere podľa okresného súdu sa nejedná len o vec výkladu aplikovanej právnej normy, ale ide o explicitne (jasne a presne) formulovaný zákonný imperatív ohľadne náležitosti úverovej zmluvy, ktorého porušenie je taktiež explicitne sankcionované zákonom predvídaným spôsobom a to bezpoplatkovosťou a bezúročnosťou úveru. A ak by aj bola žalobkyňa toho názoru, že sa jedná o vec výkladu cit. § 9 ods. 2 písm. f) a l) zákona o spotrebiteľských úveroch (okresný súd tento názor nezdíela, pozn.), tak aj v tomto prípade by platilo, a to opäť v záujme ochrany spotrebiteľa, v spotrebiteľských vzťahoch univerzálne zákonodarcom v cit. § 54 ods. 2 OZ proklamované výkladové pravidlo, podľa ktorého v prípade pochybností o obsahu úverových zmlúv je vždy uprednostnený výklad pre spotrebiteľa priaznivejší. Okresný súd je názoru, že v tomto prípade zodpovednosť žalobkyne za nerešpektovanie zákonného imperatívu na explicitný obsah úverovej zmluvy, podľa ktorého musí byť v nej uvedený nie len údaj o počte splátok [§ 9 ods. 2 písm. l) zákona o spotrebiteľských úveroch], ale aj údaj o dobe trvania úverového vzťahu [§ 9 ods. 2 písm. f) zákona o spotrebiteľských úveroch], nie je možné prenášať na plecia spotrebiteľa (žalovanej) s odvolávaním sa na jej spôsobilosť na právne úkony a matematické zručnosti a vyspelosť, pretože tak ako už bol okresný súd aj uviedol vo svojom skoršom rozsudku v tejto veci, žalobkyňa (dodávateľ), ktorá podniká aj v oblasti poskytovania spotrebiteľských úverov musí mať na zreteli nielen rôznorodosť svojej klientely z hľadiska jej zručnosti a vyspelosti, ale aj okolnosti za ktorých spotrebiteľia o úver žiadajú, potrebujú a chcú, pričom častokrát za týchto okolností aj seba viac vyspelý spotrebiteľ stráca ostražitosť a pozornosť k tomu, aby svojim „zodpovedným“ prístupom mal ešte nahrádzať povinnosti dodávateľa a pracne hľadať, domýšľať si, či vypočítavať si parametre úveru, ktorých umiestnenie v úverovej zmluve, zákonodarcia majú už všetko toto na zreteli, už explicitne (obligatórne) zákonne vyžaduje a aj zákonom predvídaným spôsobom sankcionuje. Okrem toho, ak by sa napr. ponechalo na spotrebiteľovi, aby si sám vypočítal dobu trvania úverového vzťahu, od ktorého parametra sú mimochodom objektívne overiteľné a odvíjajúce sa aj iné jeho parametre, ako napr. výpočet RPMN alebo maximálna prípustná výška úrovej sadzby, ktorá sa taktiež odvíja od charakteru úveru a od doby jeho trvania a pod, tak by mohlo dôjsť na strane spotrebiteľa napr. k objektívne uveriteľným pochybnostiam, či napr. v prípade, žeby spotrebiteľ bral úver v priebehu roka, kedy by bola splatnou aj prvá splátka, či teda ním vypočítaný počet rokov podľa splátok má korešpondovať s kalendárnym rokom alebo hospodárskym rokom a pod. Taktiež nie je možné stotožniť sa so žalobkyňou, že údaj o dobe trvania úverového vzťahu je vo VOP, pretože opäť, jedná sa o podmienky pre neurčitý počet obdobných prípadov, ktoré teda nie sú ad hoc individuálne so žalovanou dojednané nehovoriac o tom, že v zmysle návestia cit. § 9 ods. 2 zákona o spotrebiteľských úveroch má byť táto náležitosť - doba trvania úverového vzťahu - obligatórnou náležitosťou bezprostredne spotrebiteľskej úverovej zmluvy podpísanej oboma zmluvnými stranami a nie iných, vznik úverového vzťahu „sprevádzajúcich“ formulárov, či žiadostí.

Napokon pokiaľ ide o náležitosť úverovej zmluvy podľa cit. § 9 ods. 2 písm. l) zákona o spotrebiteľských úveroch, t.j. rozpis každej splátky na jej jednotlivé zložky, okresný súd na argumenty žalovanej dodáva, že spotrebiteľ nemusí mať vedomosť o význame pojmu „anuitná splátka“, t.j. že sa jedná o splátku, ktorá má rovnakú výšku počas celej doby platnosti úveru a je splácaná v pravidelných intervaloch, pričom aj keby túto vedomosť mal, stále sa spotrebiteľovi skrz túto informáciu nedostane údaj o jej vnútornej skladbe, t.j. koľko z tej ktorej jednotlivé splátky bude pripadať na splatenie istiny úver, koľko na jej úroky či iné poplatky, ktorá skladba, ako uvádza samotná žalobkyňa sa počas splácania úveru mení, preto v zmysle cit. § 9 ods. 2 písm. l) zákona o spotrebiteľských úveroch sa jedná o zákonnú (obligatórnú) náležitosť úverovej zmluvy. Okrem toho okresný súd v súlade s argumentáciou krajského súdu na rozhodnutie ktorého poukázal vo svojom skoršom rozsudku, má taktiež za to, že eurokonformný výklad § 9 ods. 2 písm. l) zákona o spotrebiteľských úveroch skrz Súdny dvor Európskej únie výklad Smernice Rady 93/13/EHS, je v okolnostiach aplikácie Slovenského zákona o spotrebiteľských úveroch irelevantným, pretože Súdny dvor Európskej únie je oprávnený vykladať len právo Európskej únie, ale nie aj právo vnútroštátne, preto ako to uviedol aj krajský súd, Súdny dvor Európskej únie sa cit. „... nemohol a ani sa nevyjadroval k výkladu Zákona o spotrebiteľských úveroch.“ Okresný súd navyše uvádza, že podľa jeho názoru, požiadavka uvádzať v úverovej zmluve, ako jej podstatnú náležitosť, aj rozpis resp. skladu každej jednej splátky úveru na sumu istiny, úroku a poplatku, je plne legitímnou a súhlasnou s cit. § 9 ods. 2 písm. l) zákona o spotrebiteľských úveroch, pretože už aj z jeho samotného znenia vyplýva, že úvodné uvádzacie slovné spojenie cit. „výšku, počet a termíny splátok ...“ sa významovo aj gramaticky viaže resp. vzťahuje na každú z v tomto ustanovení zmienenú veličinu t.j. na istinu, úrok aj poplatky, čo v rozmenenom na drobné znamená, že podľa cit. § 9 ods. 2 písm. l) zákona o spotrebiteľských úveroch, má úverová zmluva obsahovať (i) „výšku, počet a termíny splátok istiny“ (ii) „výšku, počet a termíny splátok úrokov“ a (iii) „výšku, počet a termíny splátok iných poplatkov“, ktorú zákonnú požiadavku úverová zmluva zo 07.10.2015 nespĺňa. Podľa okresného súdu, ani v tomto prípade nie je možné zamieňať

požiadavku uvádzať priamo v úverovej zmluve presnú vnútornú skladbu (vnútorné členenie) každej splátky na istinu, úrok a poplatky s požiadavkou podľa ktorej, veriteľ poskytne spotrebiteľovi (žalovaná) kedykoľvek počas trvania úverového vzťahu na požiadanie a bezplatne amortizačnú tabuľku s týmto rozpisom, pretože ak by to bolo možné zamieňať, tak potom by opäť zákonodarca v cit. § 9 ods. 2 písm. m) zákona o spotrebiteľských úveroch, neuvádzal osve popri § 9 ods. 2 písm. l) tohto zákona ako podstatnú náležitosť úverovej zmluvy aj poučenie o práve spotrebiteľa vyžiadať si od veriteľa výpis z účtu vo forme amortizačnej tabuľky, ale zákonodarca by uviedol len jednu z týchto požiadaviek ako podstatnú náležitosť úverovej zmluvy. Inými slovami, absenciu jednej z uvedených zákonných náležitostí úverovej zmluvy nie je možné nahrádzať resp. ospravedlňovať ďalšou resp. inou jej zákonnou náležitosťou.

59. Vzhľadom na všetky uvedené dopĺňajúce dôvody, ako aj vzhľadom na stotožnenie sa krajského súdu s pôvodným názorom okresného súdu o bezúročnosti a bezpoplatkovosti úverovej zmluvy zo 07.10.2015 uzavretej medzi žalobkyňou a žalovanou, preto v časti žalovaných úrokov a poplatkov, okresný súd žalobu žalobkyne zamietol.

60. Keďže okresný súd mal za to, že k platnému zosplateniu úveru nedošlo a úver bol žalovanej poskytnutý v sume 6 790,- Eur (7 000 - 210, t.j. poplatok za poskytnutie úveru 210,- Eur súd nezapočítal do výšky poskytnutého úveru, keďže jeho dojednanie je neplatným dojednaním a žalovaná ho v zmysle úverovej zmluvy musela zaplatiť), ktorý úver mala žalovaná splácať v počte splátok 108, tak pri posúdení úveru ako bezúročného a bez poplatkov, by mesačná splátka istiny úveru mala byť 62,87 Eur (6 790 : 108 splátok) a keďže žalovaná splatila už sumu 954,- Eur, to znamená že zaplatila už 15 splatných splátok v sume 943,05 Eur (15 splátok x 62,87) a zo 16-tej splatnej splátky zaplatila iba časť v sume 10,95 Eur (954 - 943,05), t.j. so 16 splátkou, ktorá bola splatnou 20.01.2017 je v omeškaní so sumou 51,92 Eur (62,87 - 10,95), pričom v poradí 17. - 63. splatné splátky (t.j. zvyšných 47 splátok splatných ku dňu rozhodnutia okresného súdu, pre ktorý je záväzný skutkový stav ku dňu rozhodovania, pozn.) ku dňu vyhlásenia rozsudku, v sume istiny každá po 62,87 Eur, boli splatnými vždy 20. deň v mesiaci. Z uvedeného vyplýva, že do vyhlásenia rozsudku zo 63 splatných splátok úveru, je žalovaná na istine, t.j. po zohľadnení bezúročnosti a bezpoplatkovosti úveru a po zohľadnení toho čo žalovaná už zaplatila, v omeškaní so zaplatením sumy 3 006,81 Eur [51,92 + (47 x 62,87)], k úhrade ktorej okresný súd žalovanú zaviazal, tak ako to je uvedené vo výroku I. tohto rozhodnutia a vo zvyšnej časti zaplatenia istiny úveru rozvrhnuť do doposiaľ nesplatených splátok úveru, vo vzťahu ku ktorým bola žaloba podaná predčasne, ako aj vo vzťahu k zaplateniu úrokov a poplatkov, okresný súd žalobu zamietol. Tým, že okresný súd priznal žalobkyni nárok na, do jeho rozhodnutia splatné splátky istiny úveru, okresný súd nerozhodol ultra petitem, t.j. nerozhodol v rozpore so žalobnou žiadosťou žalobkyne, ktorej žiadosť zahŕňala aj tieto priznané splatné splátky, tj. okresný súd žalobe v tejto časti splatných splátok úveru vyhovel a vo zvyšnej časti tento nárok prevyšujúci žalobu zamietol.

61. Podľa prvej vety § 517 ods. 1 OZ „Dlžník ktorý svoj dlh riadne a včas nesplní, je v omeškaní.“

62. Podľa § 517 ods. 2 OZ „Ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania; výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis.“

63. Podľa § 563 OZ „Ak čas splnenia nie je dohodnutý, ustanovený právnym predpisom alebo určený v rozhodnutí, je dlžník povinný splniť dlh prvého dňa po tom, čo ho o plnenie veriteľ požiadala.“

64. Podľa § 3 nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z. z., ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka: „Výška úrokov z omeškania je o 5 percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu.“

65. Vo vzťahu k žalobkyňou uplatnenému úroku z omeškania má okresný súd za to, že žalovaná sa so zaplatením jednotlivých, do vyhlásenia rozsudku splatných splátok istiny úveru (jedna splatná splátka nesplatená čiastočne a 47 splatných splátok nezaplatených vôbec), dostala do omeškania, preto jej vznikla povinnosť zaplatiť žalobkyni aj úroky z omeškania a to podľa v rozhodnom čase omeškania účinných právnych predpisov vo výške 5 % zo sumy istiny každej jednej nezaplatennej, omeškanej a splatnej splátky osve a v zmysle cit. § 563 OZ počnúc dňom nasledujúcim po dni splatnosti tej ktorej omeškanej splátky, tak ako to je uvedené vo výroku I. tohto rozhodnutia.

66. Podľa § 232 ods. 2 až 4 CSP „Ak súd uložil v rozsudku povinnosť plniť, rozsudok je vykonateľný márnym uplynutím lehoty na plnenie, ak nie je ustanovené inak. Lehota na plnenie je tri dni a plynie od právoplatnosti rozsudku. Súd môže v odôvodnených prípadoch určiť dlhšiu lehotu. Ak súd uložil povinnosť plniť opakujúce sa a v budúcnosti splatné dávky a splátky, vykonateľnosť týchto dávok a splátok sa spravuje poradím ich splatnosti, ak súd nerozhodne inak; súd môže rozhodnúť, že omeškanie s plnením jednej dávky alebo splátky má za následok splatnosť celého plnenia.“

67. V súvislosti so skorším rozhodnutím okresného súdu, ktorým povolil žalovanej splácať jej podlžnosť voči žalobkyni v splátkach, žalobkyňa v odvolacom konaní namietala, že okresný súd tak rozhodol iba na základe tvrdení žalovanej bez toho, aby zisťoval jej majetkové pomery, ktorá skutočnosť sa nezakladá na pravde, pretože okresný súd, tak ako to vyplýva aj z jeho skoršieho rozsudku vychádzal jednako zo žalovanou predloženého potvrdenia o zamestnaní, z ktorého vyplývalo, že žalovaná mala príjem zo závislej činnosti, ktorý bol navyše len na dobu určitú (do 31.08.2019), pričom mesačne bol jej priemerný čistý príjem 473,04 Eur a taktiež vychádzal aj zo záverov právoplatných rozhodnutí okresného súdu v iných veciach, podľa ktorých žalovaná taktiež spláca nie malé sumy úveru, konkrétne na základe právoplatného rozsudku okresného súdu sp. zn. 1 Csp 169/2016 z 14.11.2017 spláca sumu 4 251,51 Eur s 5% úrokom z omeškania od 05.12.2016 do zaplatenia v splátkach po 100,- Eur. Aktuálne z lustra v Sociálnej poisťovni o príjme žalovanej vyplýva, že je zamestnanou a jej priemerný čistý mesačný príjem vrátane príjmu z invalidného a vdovského dôchodku je nie celých cca 800,- Eur. Zohľadniac uvedené príjmové pomery žalovanej vo vzťahu k potrebe zabezpečenia aj jej základných životných potrieb a s ohľadom na výšku istiny s príslušenstvom, ku ktorej zaplateniu okresný súd zaviazal žalovanú v tomto konaní, ktorá sama (vdova) spláca už aj iné nie malé úvery a jednako vzhľadom na skutočnosť, že napriek uvedenej situácii k čerpaniu ďalšieho úveru žalovanou na základe v tomto konaní preskúmvanej úverovej zmluvy prispela svojim prístupom aj žalobkyňa, ktorá s náležitou odbornosťou nevyhodnotila sociálnu situáciu žalovanej, má okresný súd za to, že je dôvodné povoliť žalovanej splácanie dlhu v pre ňu primeraných splátkach vo výške po 150,- Eur mesačne, ktorú sumu na pojednávaní navrhol ako prijateľnú sám právny zástupca žalovanej a to so splatnosťou do 25. dňa v mesiaci s tým, že v prípade, že dôjde k omeškaniu s plnením čo i len jednej splátky, stane sa splatným celý dlh. Žalobkyňa aj vďaka svojmu prístupu v danej veci musí strieť takéto splácanie jej nároku, pričom na jej ochranu slúži strata výhody splátok v prípade omeškania sa žalovanej s plnením čo i len jednej splátky, a dobu cca 2 rokov na splatenie žalobkyni priznaného nároku, podľa okresného súdu ani z pohľadu žalobkyne nie je možné kvalifikovať ako dobu neprimeranú, ktorá by akokoľvek mohla poškodiť finančné záujmy žalobkyne.

68. Podľa § 255 ods. 1 a 2 CSP „Súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci. Ak mala strana vo veci úspech len čiastočný, súd náhradu trov konania pomerne rozdelí, prípadne vysloví, že žiadna zo strán nemá na náhradu trov konania právo.“

69. Podľa § 256 ods. 1 CSP „Ak strana procesne zavinila zastavenie konania, súd prizná náhradu trov konania protiv strane.“

70. Podľa § 257 CSP „Výnimočne súd neprizná náhradu trov konania, ak existujú dôvody hodné osobitného zreteľa.“

71. Podľa § 262 ods. 1 CSP „O nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.“

72. Podľa § 262 ods. 2 CSP „O výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.“

73. Podľa § 396 ods. 1 CSP „Ustanovenia o trovách konania pred súdom prvej inštancie sa použijú aj na odvolacie konanie.“

74. Podľa § 396 ods. 3 CSP „Ak odvolací súd zruší rozhodnutie a ak vráti vec súdu prvej inštancie na ďalšie konanie, rozhodne o náhrade trov súd prvej inštancie v novom rozhodnutí o veci.“

75. Týmto rozhodnutím sa konanie končí, preto okresný súd rozhodol aj o nároku na náhradu trov konania a to podľa § 255 CSP v spojení s § 256 ods. 1 CSP. Žalobkyňa sa v predmetnom konaní

domáhala zaplata sumy 6 624,31 Eur, pričom úspech mala v časti o zaplata 3 006,81 Eur, t.j. úspech mala v rozsahu 45,39 % a neúspech v rozsahu 54,61 %, pričom rozsahu neúspechu žalobkyni korešponduje úspech žalovanej a naopak. Vzhľadom na uvedené, tak okresný súd v konaní pomerne úspešnejšej žalovanej priznal voči pomerne neúspešnejšej žalobkyni aj nárok na náhradu trov prvostupňového konania v rozsahu 9,22 % (54,61 % - 45,39 %) a pokiaľ ide o odvolacie konanie pred krajským súdom, ktoré odvolacie konanie bolo iniciované odvolaniami oboch sporových strán, pričom odvolací súd už po zistení nedostatku v skúmaní zákonnosti zosplatenia úveru sa ďalej už nevysporadúval so všetkými odvolacími námietkami oboch sporových strán, z ktorého dôvodu je obtiažné jednoznačné zistenie úspechu v tomto konaní, okresný súd vzhľadom na v tejto skutočnosti dôvod hodný osobitného zreteľa, podľa cit. § 257 CSP žiadnej zo sporových strán nepriznal nárok na náhradu trov odvolacieho konania. O výške náhrady trov prvostupňového konania rozhodne okresný súd po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku môže podať odvolanie strana, v ktorej neprospech bol rozsudok vydaný (§ 359 C.s.p.). Odvolanie sa podáva v lehote 15 dní od doručenia rozsudku na Okresnom súde Bardejov. Odvolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v uvedenej lehote podané na príslušnom odvolacom súde (§ 362 ods. 1, 2 C.s.p.).

V odvolaní popri všeobecných náležitostiach podania (§ 127 C.s.p.) je treba uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh) (§ 363 C.s.p.).

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci (§ 365 ods. 1 C.s.p.).

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej (§ 365 ods. 2 C.s.p.).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania (§ 364 C.s.p.). Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania (§ 365 ods. 3 C.s.p.). Odvolanie len proti odôvodneniu rozsudku nie je prípustné (§ 358 C.s.p.).

Prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak

- a) sa týkajú procesných podmienok,
- b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu,
- c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo
- d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie (§ 366 C.s.p.).

Ak podá ten, kto je na to oprávnený, včas odvolanie, nenadobúda rozhodnutie právoplatnosť, dokiaľ o odvolaní právoplatne nerozhodne odvolací súd. Ak sa rozhodlo o niekoľkých právach so samostatným

skutkovým základom alebo ak sa rozhodnutie týka niekoľkých subjektov a ide o samostatné spoločenstvo podľa § 76 <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/2015/160/20160701>> a odvolanie sa výslovne vzťahuje len na niektoré práva alebo na niektoré subjekty, nie je právoplatnosť výroku, ktorý nie je napadnutý, odvolaním dotknutá. To neplatí, ak od rozhodnutia o napadnutom výroku závisí výrok, ktorý odvolaním nebol výslovne dotknutý, alebo ak určitý spôsob usporiadania vzťahu medzi stranami vyplýva z osobitného predpisu. Právoplatnosť ostatných výrokov nie je dotknutá ani vtedy, ak odvolanie smeruje len proti výroku o trovách konania, o príslušenstve pohľadávky, o jej splatnosti alebo o predbežnej vykonateľnosti (§ 367 C.s.p.).

Dokiaľ o odvolaní nebolo rozhodnuté, možno ho vziať späť. Ak odvolateľ vzal odvolanie späť, nemôže ho podať znova. Ak odvolateľ vezme odvolanie späť, právoplatnosť napadnutého rozhodnutia nastane, ako keby k podaniu odvolania nedošlo. Lehoty, ktoré majú plynúť od právoplatnosti napadnutého rozhodnutia, plynú v takom prípade od právoplatnosti uznesenia o zastavení odvolacieho konania. Ak sa odvolanie, o ktorom nebolo rozhodnuté, vzalo späť, odvolací súd odvolacie konanie zastaví. Ak sa odvolanie vzalo späť sčasti, použijú sa ustanovenia predchádzajúcich odsekov primerane (§ 369 C.s.p.).

Ak je žaloba vzatá späť po rozhodnutí súdu prvej inštancie, ale skôr, ako rozhodnutie nadobudlo právoplatnosť, odvolací súd rozhodne o pripustení späťvzatia. Súd späťvzatie žaloby nepripustí, ak s tým protistrana z vážnych dôvodov nesúhlasí. Ak späťvzatie žaloby pripustí, odvolací súd zruší rozhodnutie súdu prvej inštancie a konanie zastaví. Ak je žaloba vzatá späť sčasti, použijú sa ustanovenia predchádzajúcich odsekov primerane (§ 370 C.s.p.).

Žalobu nemožno v odvolacom konaní meniť (§ 371 C.s.p.). V odvolacom konaní nemožno uplatniť práva voči žalobcovi vzájomnou žalobou (§ 372 C.s.p.).

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa zákona č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti v znení neskorších predpisov, ak ide o rozhodnutie o výchove maloletých detí, návrh na súdny výkon rozhodnutia.